

CRKVA ISUSA KRISTA SVETACA POSLJEDNJIH DANA • TRAVANJ, 2014.

Lijahona

**Radost i zahvalnost za
uskrslog Spasitelja, str. 16**

Pet načina kako slijediti proroka, str. 22

**Blagoslovi svećeništva – dostupni svima,
str. 46, 50, 53, 54, 60**

*»Može li žena
zaboraviti svoje
dojenče, ne
imati sućut za
čedo utrobe
svoje? Pa
kada bi koja
i zaboravila,
tebe ja zabora-
viti neću.
Gle, u dlanove
sam te svoje
urezao...«*

Izaija 49:15–16

PORUKE

- 4** **Poruka Prvog predsjedništva:**
Čvrsto postavljeno sidro
predsjednik Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Poruka za kućno posjetiteljstvo:**
Božansko poslanje Isusa Krista:
Spasitelj i Otkupitelj

POSEBNI ČLANCI

- 12** **Mi smo Gospodinove ruke**
Neil K. Newell
*Sveci iz Brazila, Ekvadora,
Filipina i Rusije pokazuju što
znači služiti potrebitima.*

- 16** **Naročiti svjedoci svjedoče**
o živućem Kristu
*Članovi Prvog predsjedništva i
Zbora dvanaestorice apostola
svjedoče o Spasitelju.*

- 22** **Slijedite proroka**
starješina William R. Walker
*Trebamo naučiti ovih pet lekcija
iz osobnog primjera predsjednika
Thomasa S. Monsona.*

- 26** **Pioniri u svakoj zemlji:**
Filipini: Duhovna snaga
nad morskim otocima
*Unatoč prirodnim nepogodama
i ekonomskim teškoćama u
Filipinima, sveci su svjedoci
čudesnom rastu koji se tamo
događa.*

- 32** **Korištenje nauma spasenja**
za odgovor na pitanja
LaRene Porter Gaunt
*Naum spasenja može nam
pomoći odgovoriti na neka od
temeljnih životnih pitanja.*

ODJELI

- 8** **Proroci Starog zavjeta:**
Mojsije
- 10** **Naši domovi, naše obitelji:**
Sedam dana do Uskrsa
- 36** **Glasovi svetaca**
posljednjih dana
- 80** **Do novog susreta:**
Pronači nadu u budućnosti
Stan Pugsley

NA KORICAMA

Naslovnica: *Grobnica u vrtu*, J. Kirk Richards,
zabranjeno umnažanje. Unutarnja strana naslovnice:
Foto ilustracija: John Luke

40

- 40 Bude li vaše oko uprto jedino na slavu moju**
Katherine Nelson i Heidi McConkie
Biti čedan ne znači samo nositi pravu odjeću.
- 44 Profili mladih odraslih osoba: Obraćanje i žrtva u Finskoj**
Melissa Zenteno

Otkrijte možete li pronaći Lijahonu skrivenu u ovom izdanju. Pomoć: Koje su njezine najdraže stvari?

54

- 46 Muškarci i žene u djelu Gospodnjem**
starješina M. Russell Ballard
I muškarci i žene trebaju shvatiti ove istine o ulozi žene u Božjem kraljevstvu.
- 50 Priprema za služenje, služenje za pripremu**
David L. Beck
Vaše služenje u Aronovom svećeništvu postaviti će standarde za cijeli vaš život. Evo kako.
- 53 Moć blagosloviti sve ljude**
Crkveni vođe svjedoče o blagoslovima svećeništva.
- 54 Donošenje blagoslova svećeništva u vaš dom**
Bonnie L. Oscarson
Bez obzira na vaš spol ili obiteljsku situaciju, možete se osloniti na svećeničku moć kako biste blagoslovili svoju obitelj.
- 56 Pouzdanje dostojnosti**
starješina Jeffrey R. Holland
Kada ste pozvani primijeniti svećeništvo, imate li pouzdanja odgovoriti?
- 60 Vrata i put**
Evo kako vam svećeništvo može pomoći u povratku Nebeskom Ocu.
- 62 Pitanja i odgovori**
Što trebam činiti kada se u školi pojavi tema koja ide protiv evanđeoskih učenja, poput pobačaja?
- 64 Točno ili netočno?**
David A. Edwards
Riješite ovaj kviz i naučite više o tome kako nam Sotona laže.

68

- 67 »Pa to je tako lako, djede!«**
starješina Enrique R. Falabella
Raquel nije smatrala da je dovoljno odrasla za čitanje Mormonove knjige.
- 68 Porterovo obećanje**
Carole M. Stephens
Porter je obdržavao svoje saveze – a to nije ni znao!
- 70 Donošenje Male škole kući: Obitelj je u središtu nauma Nebeskog Oca**
Jan Taylor
- 72 Izvrсна ideja**
- 73 Pomicanje stijene**
starješina Terence M. Vinson
Gospodin nam želi pomoći u rješavanju naših problema – čak i onih najmanjih.
- 74 Prijatelji diljem svijeta: Ja sam Dria i dolazim s Filipina**
- 76 Za mlađu djecu**
- 81 Portret proroka: Howard W. Hunter**

Međunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanaestorice: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Glavni urednik: Craig A. Cardon

Savjetnici: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor podrške obiteljima i članovima: Vincent A. Vaughn

Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg

Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: R. Val Johnson

Pomoćnici glavnog urednika: Ryan Carr

Tekst i uređivanje: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen

Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson

Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robinson, Brad Teare, Nicole Wwalkenhorst

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo:

Collette Nebeker Aune

Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Grafička priprema: Jeff L. Martin

Direktor tiska: Craig K. Sedgwick

Direktor distribucije: Stephen R. Christiansen

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:

Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirajte Službu za kupce

Besplatni telefon: 0800 2950 2950

Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura za Crnu Goru

Rukopise i upite pošaljite internetom na liahona@lds.org; e-poštom na liahona@ldschurch.org; ili poštom na *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas« ili »usmjerivač«) izdaje se na albanskom, armenijskom, bislama, bugarskom, kambodžanskom, kebuano, kineskom, kineskom (pojednostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, fidsijskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islandskom, indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribati, korejskom, letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom, norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom, samoanskom, slovenskom, španjolskom, svahili, švedskom, tagaloškom, tahičanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana.

Tiskano u Njemačkoj.

Tekst i vizualni sadržaji u *Lijahoni* mogu se umnožavati za povremenu, nekomercijalnu upotrebu u crkvi ili kod kuće. Vizualni sadržaji ne smiju se umnažati ukoliko su uz umjetničko djelo navedena ograničenja. Pitanja o autorskim pravima treba uputiti uredu za intelektualno vlasništvo na adresi Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-pošta: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 13 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Croatian (ISSN 1538-4543) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideje za kućnu obiteljsku večer

Ovo izdanje sadrži članke i aktivnosti koji se mogu upotrijebiti za kućnu obiteljsku večer. Slijede dva primjera:

FOTO ILUSTRACIJA: DAVID STOKER

»**Sedam dana do Uskrsa**«, 10. stranica i »**Posebni svjedoci svjedoče o živućem Kristu**«, 16. stranica. Možete koristiti materijale iz ovih članaka na dnevnim sastancima duhovne misli sa svojom obitelji tjedan dana prije Uskrsa. Počevši od nedjelje prije Uskrsa, pročitajte svjedočanstva Prvog predsjedništva na 17. stranici i slijedite upute iz članka »Sedam dana do Uskrsa«. Nakon toga, svakog dana pročitajte svjedočanstva dvojice apostola i koristite Sveta pisma, pjesme i aktivnosti iz članka »Sedam dana do Uskrsa« kako biste prenijeli poruku svojoj obitelji. Na Uskrсну nedjelju, mogli biste pogledati video »Uskrснуo je« koji možete pronaći na lds.org/bible-videos (dostupan na nekoliko jezika).

»**Pa to je tako lako, djede!**« 67. stranica: Nakon čitanja ovoga članka možete izvaditi svoju štopericu! Razmislite o čitanju jedne stranice Mormonove knjige sa svojom obitelji mjereći si vrijeme kako biste vidjeli koliko vam vremena treba za to. Koristeći to vrijeme kao vodič, procijenite koliko bi trebalo vremena vašoj obitelji da pročita Mormonovu knjigu. Možete si postaviti cilj da zajedno pročitate Mormonovu knjigu. Stvaranje rasporeda, poput svakodnevnog čitanja u određeno vrijeme, može vam pomoći u postizanju vašeg cilja.

NA VAŠEM JEZIKU

Liahona i drugi materijali Crkve dostupni su na mnogim jezicima na languages.lds.org.

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

Čednost, 40

Dobrobit, 12, 36

Hramovi, 26, 44

Hunter, Howard W., 81

Isus Krist, 4, 7, 10, 16, 76

Jezik, 40

Misionarsko djelo, 26, 62

Monson, Thomas S., 22

Mormonova knjiga, 67

Nada, 80

Naum spasenja, 32, 37, 39, 70

Obitelj, 46, 50, 54, 70

Obraćanje, 26, 44

Opći sabor, 4

Osobna vrijednost, 7, 12

Pobožnost, 76

Pomirenje, 7, 10, 16, 32,

76

Povijest Crkve, 26

Primjer, 22

Proroci, 8, 22

Razlučivanje, 64

Savezi, 68

Služenje, 12, 36, 38, 50

Stari zavjet, 8

Svećeništvo, 46, 50, 53,

54, 56, 60

Svjedočanstvo, 62

Tuga, 37, 39

Uskrs, 10, 16

Žene, 46

**predsjednik
Dieter F. Uchtdorf**
drugi savjetnik u Prvom
predsjedništvu

ČVRSTO POSTAVLJENO sidro

Nedavno sam imao priliku ploviti velikim brodom duž čudesne obale Aljaske u SAD-u. Dok je kapetan pripremao brod za noćenje u udaljenom netaknutom zaljevu, pažljivo je procijenio lokaciju i okolnosti, poput učestalosti plime, dubine vode i udaljenosti od opasnih prepreka. Kada je bio zadovoljan, spustio je sidro kako bi brod bio sigurno i čvrsto usidren, pružajući putnicima priliku da se dive čudesnoj ljepoti Božjih djela.

Dok sam gledao prema obali, počeo sam shvaćati da je brod gotovo neprimjetno plutao pri najmanjem vjetru i vodenoj struji. Unatoč tome, brod je ostao čvrst i nepomičan unutar fiksiranog kruga omeđenog duljinom lanca sidra i snagom sidra.

Kapetan nije držao sidro spremljeno na brodu da bi ga spustio samo u slučaju oluje. Ne, usidrio je plovilo kao preventivnu mjeru i zaštitio brod od kretanja prema nesigurnim vodama ili laganog nasukavanja, a putnici i članovi posade osjećali su se sigurno.

Dok sam razmišljao o toj sceni, na pamet mi je palo da ako to nije bila prilika za prisposobu, ja nikada nisam upravljao zrakoplovom.

Zašto su nam potrebna sidra

Svrha sidra je držati brod sigurnim i zaštićenim na željenom mjestu ili pomoći u nadzoru nad brodom tijekom lošeg vremena. Međutim, za postizanje tih ciljeva nije dovoljno imati samo sidro. Sidro mora biti čvrsto,

pouzđano i treba se pravilno koristiti u pravo vrijeme i na pravom mjestu.

Pojedincima i obiteljima također je potrebno sidro.

Nesreća može doći poput velike oluje i udaljiti nas s kursa i prijetiti nam bacanjem o stijene. No, ponekad smo također u opasnosti kada se sve čini sigurnim – kada su povjetarci lagani i vode mirne. Zapravo, možemo se naći u najvećoj opasnosti kada plutamo i kretnje su nam tako lagane da ih jedva primjećujemo.

Evandjelje je naše sidro

Sidra trebaju biti čvrsta, jaka i dobro održavana kako bi bila spremna kada je potrebno. Osim toga, trebaju biti pričvršćena za temelje sposobne podnijeti teret suprotnih sila.

Naravno, evandjelje Isusa Krista upravo je takvo sidro. Njega je pripremio Stvoritelj svemira za božansku svrhu i osmislio ga kako bi pružio sigurnost i vodstvo svojoj djeci.

Što je, naposljetku, evandjelje osim Božji naum da otkupi svoju djecu i vratiti ih u njegovu nazočnost?

Znajući da je zastranjivanje u prirodi svih stvari, moramo čvrsto postaviti svoja sidra na stijenu evandeoske istine. Ne smiju se lagano spustiti na pijesak ponosa ili da jedva dotiču površinu naših uvjerenja.

Ovog mjeseca imamo priliku čuti Božje sluge na Općem saboru Crkve. Njihove riječi, nadahnute Svetim pismima i poticajima Duha, pružaju siguran i čvrst temelj vječnih vrijednosti i načela o koja možemo privezati svoja sidra kako

bismo ostali postojani i sigurni usred životnih borbi i kušnji.

Drevni je prorok Helaman podučavao: »A evo, sinovi moji, sjetite se, sjetite da morate sazdati temelj svoj na stijeni – Otkupitelju našem koji je Krist, Sin Božji; da davao, kad pošalje svoje snažne vjetrove, da, svoje strijele u vihoru, da, kad sav grad njegov i snažna oluja udari na vas, ne uzmogne imati nikakve moći nad vama da vas povuče u ponor bijede i beskrajna jada, zbog stijene na kojoj ste sazdani, koja je temelj pouzdan, temelj na kojem ljudi ne padaju ako na njem grade« (Helaman 5:12).

Vrijednost čvrsto postavljenih sidra

Život ima svoj način kako ispitati naša sidra i pokušati nas nasukati. Međutim, ako su naša sidra ispravno smještena na stijenu našeg Otkupitelja, ona će izdržati – bez obzira na snagu vjetrova, plime ili visinu valova.

Naravno, brod nije osmišljen da nepokretno stoji usidren u luci, već da digne sidro i plovi morima

života. Ali to je prispodoba za neki drugi put.

Za sada, tješim se znajući da će nas sidro evanđelja i stijena Otkupitelja držati postojanima i sigurnima.

Takvo će nas sidro držati dalje od upadanja u opasnost i nevolje. Pružit će nam čudesnu priliku da uživamo u neusporedivim ljepotama promjenjivog i uzvišenog krajolika života.

Život je predivan i dostojan življenja. Vjetrovi, oluje i jake struje

mogu nas iskušavati da upadnemo u opasnosti vidljive ili nevidljive, no evanđeoska poruka i njezina božanska snaga održavat će nas na putu povratka u sigurnu luku našeg Nebeskog Oca.

Stoga, nemojmo samo *slušati* govore s Općeg sabora u travnju, nego i *primjenjujmo* njihovu poruku kao čvrsto postavljeno sidro u našem svakodnevnom životu.

Neka nas Bog blagoslovi i vodi u tom značajnom i bitnom pothvatu! ■

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Razmislite o raspravi o važnosti sidra u kontekstu plovidbe Lehijeve Robitelji u obećanu zemlju (vidi 1. Nefi 18). Možete istaknuti 1. Nefi 18:11–15, vrijeme kada je Nefi nemoćan, Lijahona prestaje raditi, a brod vode jake oluje. S kakvim se posljedicama suočavamo kada se nismo sigurno usidrili u evanđelje? Također, možete istaknuti 1. Nefi 18:21–22 i razgovarati kako možemo pronaći sigurnost vraćajući se Spasitelju.

Sabor i ja

Sarah Deeks

Uvijek sam mislila da je vikend kada se održava Opći sabor preduž i dosadan, no kako vrijeme prolazi s ljubavlju se radujem tim danima. Vikend kada se održava Opći sabor može biti duhovno napajanje, no vrlo je lako da ti osjećaji izblijede kada se nastavi normalnim životom u ponedjeljak. Neke od sljedećih ideja pomogle su mi da nastavim dobivati što je više moguće od Općeg sabora.

Pripremam se za sabor zapisujući pitanja, a zatim radim bilješke dok se na moja pitanja odgovara. Nakon toga volim preuzeti govore i glazbu sa sabora s LDS.org i staviti ih na svoj MP3 kako bih mogla slušati govore ili pjesme dok

obavljam svakodnevne poslove. Također, volim proučavati saborsko izdanje časopisa *Lijahona*. Označim i zapišem bilješke na margine svog primjerka. Do vremena sljedećeg sabora, moj je časopis dobro iskorišten. Moja obitelj ponekad proučava poruke zajedno tijekom kućne obiteljske večeri.

Zadržati uz nas duh koji osjećamo tijekom sabora i nastaviti s proučavanjem poruka zahtijeva dosta rada, no činiti to za mene veliki je blagoslov. Primila sam toliko mnogo snage i vodstva kada mi je bilo potrebno proučavajući poruke s Općeg sabora i znam koliko su te poruke nadahnjujuće.

Autorica živi u Torontu u Kanadi.

DJECA

Postavite svoje sidro

Što će vam pomoći da se usidrite u evanđelje? Povucite liniju od užeta u dječakovoj ruci do predmeta za koje predsjednik Uchtdorf kaže da su sigurna mjesta za postavljanje sidra.

Uz molitvu proučavajte ovaj materijal i tražite spoznaju kako biste znali što iznijeti drugima. Kako će shvaćanje života i poslanja Spasitelja povećati vašu vjeru u njega i blagosloviti one koje nadgledate kroz kućno posjetiteljstvo? Za više informacija, posjetite stranicu reliefsociety.lds.org.

Božansko poslanje Isusa Krista: Spasitelj i Otkupitelj

Ovo je dio serije Poruka za kućno posjetiteljstvo koje prikazuju aspekte Spasiteljevog poslanja.

»**M**еду najznačajnijim opisnim nazivima Isusa Krista je Otkupitelj«, rekao je starješina D. Todd Christofferson iz Zbora dva-naestorice apostola. »*Otkupiti* znači otplatiti obvezu ili dug. *Otkupiti* također može značiti spasiti ili osloboditi nekoga plaćanjem otkupnine... Svako od tih značenja predlaže drugačije aspekte velikog otkupljenja koje je postignuo Isus Krist kroz svoje pomirenje, koje uključuje, riječima rječnika, »osloboditi od grijeha i njegovih kazni, putem žrtve napravljene za grješnika«.¹

Linda K. Burton, vrhovna predsjednica Potpornog društva, rekla je: »Nebeski je Otac... poslao svojeg Jedinorođenog i savršenog Sina da pati za naše grijeha, boli i sve što se čini nepravednim u našim vlastitim životima...«

Jedna je žena, koja je prošla kroz godine iskušenja i tuge, rekla kroz suze: 'Došla sam do zaključka da sam

ja kao stara novčanica od 20 dolara – zgužvana, rastrgana, prljava, zlostavljena i puna ožiljaka. No... ipak sam dostojna tih 20 dolara.' Ta žena zna da je... dovoljno vrijedna da [Bog] pošalje svojeg Sina da pomiri za nju, ponaosob. Svaka sestra u Crkvi treba znati ono što ova žena zna.«²

Iz Svetih pisama

2. Nefi 2:6; Helaman 5:11–12; Mojsije 1:39

NAPOMENE

1. D. Todd Christofferson, »Redemption«, *Liahona*, svibanj 2013, 109.
2. Linda K. Burton: »Is Faith in the Atonement of Jesus Christ Written in Our Hearts?« *Liahona*, studeni 2012, 114.

Vjera, obitelj, potpora

Iz naše povijesti

Novi nas zavjet izvještava o ženama koje su primjenjivale vjeru u Isusa Krista, učile i živjele prema njegovim naučavanjima te svjedočile o njegovom poslanju, čudima i veličanstvenosti.

Isus je rekao ženi na zdencu:

»A tko pije od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjati. Štoviše, voda koju ću mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.

Žena mu reče: 'Gospodine, daj mi te vode da više ne žednim...'

'Znam da ima doći Mesija koji se zove Pomazanik. Kad on dođe sve će nam objavit.'

'To sam ja koji govorim s tobom', reče joj Isus.«

Zatim »ostavi svoj krčag« i ode u grad svjedočiti o njemu (vidi Ivan 4:6–30).

Što mogu učiniti?

1. Kako pokazujemo zahvalnost Spasitelju i Otkupitelju, Isusu Kristu?
2. Kako možemo blagovati blagoslove pomirbene žrtve našeg Spasitelja u našim životima?

MOJSIJE

»Veličina je Mojsijeva bila tolika da su čak i Krista opisivali kao Proroka nalik na tog davnog vođu Izraelskog naroda«¹ – starješina Bruce R. McConkie (1915–85) iz Zbora dvanaestorice apostola

Rođen sam u Egiptu u vrijeme kada je moj narod, Izraelci, bio u sužanjstvu. Strahujući od rastućeg broja izraelskih sužnjeva, faraon je naredio da se sva tek rođena izraelska muška djeca umore. Da bi me zaštitila, majka me je tri mjeseca nakon rođenja skrivala prije nego me je stavila u košaru u Nil među trstiku. Pronašla me je faraonova kći i odgojila me kao svoga sina.²

Kada sam odrastao, napustio sam Egipat i živio u zemlji Midjanskoj. Tamo sam pronašao naklonost Jitra, pastira i svećenika, i oženio se njegovom kćeri Soporom. Od Jitra sam primio Melkisedekovo svećeništvo.³

Jednoga dana dok sam čuvao Jitrovo stado, Gospodin mi se objavio u gorućem grmu i pozvao me izbaviti djecu Izraela iz sužanjstva.⁴

Vratio sam se u Egipat i rekao faraonu da oslobodi narod Gospodinov, no on je, umjesto toga, povećao njihov teret. Gospodin je poslao niz pošasti na Egipćane, ali faraon je otvrdnuo srce svoje i uporno odbijao pustiti Izraelce. Posljednja je pošast bila anđeo uništenja koji je umorio prvorodene sinove svake obitelji u Egiptu. Izraelci su bili zaštićeni od

tog anđela uništenja tako što su krvlju neokaljanog janjeta poškropili oba do vratnika i nadvratnik svoje kuće i time što su ostali u kući. Preko mene, Gospodin je uspostavio blagdan Pashe kao uredbu da bi Izraelcima pomogao sjećati se tog čuda svakog dana.⁵

Ta je posljednja pošast učinila da faraon popusti i on je oslobodio Izraelce. Ipak, faraonovo je srce kasnije otvrdnulo i on je poslao svoju vojsku nakon

odlaska Izraelaca. Gospodin me blagoslovio svojom moći da razdvojim Crveno more kako bismo pobjegli po suhom tlu dok je faraonovu vojsku potopilo more.⁶

MOJSIJE U ŠAŠU © PROVIDENCE COLLECTION; MOJSIJE RAZDVAJA CRVENO MORE, ROBERT T. BARRETT; MOJSIJE S PLOČAMA, JERRY HARSTON; MOJSIJE POZIVA ARONA U SLUŽBENIŠTVO HARRY ANDERSON; MOJSIJE I MIJEDENA ZMUA, JUDITH A. MEHR

Gospodin nas zatim vođaše pustinjom danju u oblaku, a noću u vatrenom stupu. Priskrbljivao nam je vodu, manju i prepelice.⁷

Popeo sam se na planinu Sinaj gdje sam ostao 40 dana i primio Deset zapovijedi od Gospodina. Kad sam se vratio s planine, Izraelci su se okrenuli od Boga i iskovali zlatno tele za štovanje. Više nisu bili dostojni primiti zakon Gospodnji koji mi je dao, stoga sam razbio ploče s njegovim sadržajem. Vratio sam se

natrag na planinu gdje mi je Gospodin

dao niži zakon koji se naziva mojim imenom – zakon Mojsijev.⁸

U pustinji, Gospodin mi je otkrio nacрте za izgradnju šatora ili prienosnog hrama. Nosili smo šator sa sobom na našim putovanjima da bismo mogli obavljati bogoslužje u njemu. U šatoru su ljudi primali uredbe i govorili s Gospodinom »licem u lice, kao što čovjek govori s prijateljem.«⁹ Gospodin mi je također pokazao kako napraviti kovčeg saveza, svetu relikviju koja se nalazi na najsvetijem dijelu šatora, Svetinji nad Svetinjama.¹⁰

Kada je Gospodin poslao »ljute zmiје« kako bi kaznio Izraelce, zapovjedio mi je da načinim mjedenu zmiју i dignem je visoko na stup kako bi svi koji su ujedeni mogli pogledati

i ozdraviti. No, zbog njihova ponosa i jednostavnosti zadatka, mnogi nisu htjeli pogledati i stoga su preminuli.¹¹

Gospodin je učinio da Izraelci lutaju pustinjom 40 godina prije nego im je dopustio da uđu u obećanu zemlju.¹² Meni nije bilo dopušteno ući nego sam »uznesen od Duha« Gospodinu.¹³ ■

NAPOMENE

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izdanje (1966), 515; vidi i Ponovljeni zakon 18:15–19
2. Vidi Izlazak 1; 2:1–10
3. Vidi Izlazak 2:11–22; Nauk i savezi 84:6
4. Vidi Izlazak 3; 4:1–17
5. Vidi Izlazak 5–12; Ezekiel 45:21
6. Vidi Izlazak 14
7. Vidi Izlazak 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7
8. Vidi Izlazak 24:18; 31:18; 32; 34
9. Izlazak 33:11
10. Vidi Izlazak 25–29; 40:21
11. Vidi Brojevi 21:6–9; 1. Nefi 17:41; Alma 33:19–20
12. Vidi Brojevi 14:33–34
13. Alma 45:19

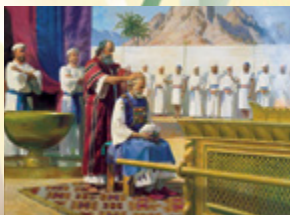
ČINJENICE: MOJSIJE

Mojsijevi zapisi: Osim Mojsijeve knjige u Dragocjenom biseru, Mojsije je autor i prvih pet knjiga Biblije: Knjige Postanka, Knjige Izlaska, Levitskog zakonika, Knjige Brojeva i Ponovljenog zakona.

Predsmrtnička uloga: odabran predsjedavati rasporedbom (vidi Abraham 3:22–23)

Smrtničke uloge: vodio Izraelce iz Egipta; primio zakon na planini Sinaj (vidi Izlazak 12; 20)

Postsmrtničke uloge: pojavio se na Gori preobraženja, predajući ključeve svećeništva Petru, Jakovu i Ivanu (vidi Guide to the Scriptures, »Transfiguration«, scriptures.lds.org); objavio se u hramu Kirtland u Ohio, SAD, 3. travnja 1836. godine, obnavljajući ključeve sabiranja Izraela Josephu Smithu (vidi NiS 110:11)

SEDAM DANA DO USKRSA

Vi i vaša obitelj možete naučiti o tome što je Isus činio dok je živio na zemlji. Započnite nedjelju prije Uskrsa. Svaki dan čitajte Sveta pisma, sudjelujte u aktivnosti ili pjevajte pjesmu (ili drugu pjesmu na tu temu). Zatim izrežite i zalijepite u praznu kućicu sliku Isusa koja se podudara s pričom iz Svetih pisama. Kada su sve prazne kućice popunjene, Uskrs je na vratima! ■

DAN

- 1** Nebeski Otac poslao je svog Sina, Isusa Krista, da se rodi na zemlji.
- Luka 2:4–7
 - »He Sent His Son« (Children's Songbook, str. 34).

DAN

2 Isus je nekoć bio dijete. Možemo postati poput njega ako smo dobri i ljubazni.

- Luka 2:40, 52
- »Jesus Once Was a Little Child« (Children's Songbook, str. 55).

DAN

3 Isus je obdržavao sve zapovijedi Nebeskoga Oca, uključujući i zapovijed krštenja.

- Matej 3:13–17
- »When Jesus Christ Was Baptized« (Children's Songbook, str. 102).

DAN

4 Isus je izveo mnoga čudesa, poput iscjeljenja bolesnih ljudi, pomaganja slijepcima da opet vide te zaustavljanja oluje.

- Marko 4:36–39
- »Pričaj mi priče o Kristu« (Dječja pjesmarica, str. 20).

3

2

1

4

DAN

5 Na Posljednjoj večeri Isus je zatražio od svojih učenika da blaguju sakrament u znak njegova spomena. Kada blagujemo sakrament svakog tjedna i mi se također spominjemo Spasitelja.

- Luka 22:19–20
- Razgovarajte sa svojim roditeljima o nečemu što biste mogli učiniti što će vam pomoći razmišljati o Isusu tijekom sakramenta ovu nedjelju.

DAN

6 Zato što nas Nebeski Otac i Isus vole, Isus je došao na zemlju patiti za naše grijeha, kako bi nam bilo oprošteno i kako bismo se mogli vratiti Nebeskom Ocu.

- Luka 22:41–44
- Što možete učiniti danas kako biste Isusu pokazali da ste zahvalni za njegovu žrtvu?

DAN

7 Nakon tri dana u grobnici, Isus je uskrsnuo. Budući da je on uskrsnuo, i mi ćemo uskrsnuti.

- Ivan 20:15–17
- Luka 24:36–40
- »Did Jesus Really Live Again?« (*Children's Songbook*, str. 64).

Tijekom ove aktivnosti možete slušati pjesme na lds.org/music.

MI SMO Gospodinove ruke

Tražiti siromašne i posluživati onima koji pate sastavni je dio onoga što znači biti učenik Isusa Krista.

Neil K. Newell

Služba za socijalnu skrb

Uranim danima Velike depresije, šest predsjednika okola iz doline Salt Lake ujedini se u borbi s tamnim oblacima siromaštva i gladi koji su prijeli da će shrvati mnoge članove Crkve.¹ Iako je gospodarska kriza pogodila sve ljude, država Utah bila je posebno uništena.²

U to vrijeme, vođe Crkve imali su malo sredstava da bi pomogli potrebitima. Mogli su koristiti posne prinose, naravno, no kronična je potreba zasjenila sve što su ikada iskusili. Pod vodstvom Predsjedavajućeg biskupstva osnovan je Ured za zapošljavanje Deseret početkom 20. stoljeća. No, Ured nije bio odgovarajuće opremljen za tako veliku potrebu.

Tih šest svećeničkih vođa znali su da ako je ljudima njihovih okola potrebna pomoć, nema mjesta čekanju. Trebali su odmah djelovati. Započeli su sa zapošljavanjem ljudi. Organizirali su muškarce i odveli ih u polje gdje su mogli ubirati žetvu. U zamjenu za svoj radi, zahvalni su farmeri darivali hranu muškarcima. Višak je pohranjivan u skladišta odakle se dijelio drugim gladnim ljudima. Kako su donacije rasle, sveci su započeli konzervirati hranu kako bi ju sačuvali od kvarenja. To je bio početak suvremenog programa socijalne skrbi.

Osam desetljeća kasnije, suvremeni vođe Crkve diljem svijeta brinu o svojim zajednicama i osjećaju isti poriv doprijeti do onih u potrebi.

Na Općem saboru u listopadu 2011. godine, predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao je: »Prečesto primjećujemo potrebe oko nas nadajući se da će se netko izdaleka magično pojaviti i ispuniti te potrebe. Možda čekamo stručnjake s posebnim znanjem da riješe određene probleme. Kada to činimo, lišavamo svoga bližnjega službe koju bismo mogli pružiti, i lišavamo sebe prilike da služimo. Iako nema ničeg lošeg u stručnjacima, moramo priznati: nikada ih neće biti dovoljno da riješe sve probleme. Umjesto toga, Gospodin je smjestio svoje svećeništvo i svoje organizacije na pragove u svaki narod gdje god je uspostavljena Crkve.«³

Ovaj poziv mjesnim vođama Crkve i članovima da krenu u akciju potaknuti Duhom Svetim vodio je mnoge diljem svijeta, kako predsjednik Uchtdorf kaže, »da otkriju [sami]«. ⁴ Zasukali su rukave i odlučili »spomen[uti] se siromaha i potrebnih, bolesnih i uciviljenih« (NiS 52:40).

Ekvador

Kako je biskup Johnny Morante u Guayaquilu u Ekvadoru brinuo o članovima svog odjela tako mu je postajalo teže. Previše se obitelji borilo s nastojanjima da zadovolje svoje najosnovnije životne potrebe. Želio im je pomoći, stoga se savjetovao s vođama odjela i iznio stvar Gospodinu.

Budući da su prilike za zaposlenje u tom području bile rijetke, započeo je raditi sa skupinom od 11 sestara, potičući ih da slijede mogućnost pokretanja malog poduzetništva. Te su sestre primijetile potrebu za kvalitetnim, jeftinijim kućanskim sredstvima za čišćenje i pitale su se mogu li ih proizvoditi i prodavati u svojoj zajednici. No, kako će naučiti praviti takva sredstva?

U to je vrijeme biskup Morante postao svjestan nezaposlene sestre u svojem odjelu koja je radila kao farmaceutski kemičar. Kada ju je 11 sestara zamolilo bi li željela pomoći, očarala se prilikom da ih nauči kako raditi sigurna, kvalitetna sredstva.

Sastavile su poslovni plan, ucrtale područja u zajednici koja će svaka sestra pokrivati, odabrale proizvode koje će izrađivati i dizajnirale pakiranja i naljepnice.

Za nekoliko mjeseci izgradile su bazu kupaca i donosile su dovoljno prihoda za ublažavanje njihova siromaštva te pomogle u udovoljavanju potreba svojih obitelji.

Kada su upravitelji mjesne farmaceutske kompanije saznali za ovu tvrtku, počeli su se zanimati za priču o nezaposlenoj farmaceutskoj kemičarki. S vremenom su intervjuirali i zaposlili ju u njihovoj vlastitoj proizvodnji.

Rusija

U moskovskom odjelu Rechnoy, u Rusiji, Galina Goncharova, koja je služila kao povjesničarka odjela, poskliznula se na ledu i slomila obje ruke. Odvezli su ju u bolnicu gdje su joj ruke zamotali u gips. Nije se mogla hraniti niti odijevati. Nije mogla počesljati kosu, pa čak ni javiti se na telefon.

Kada su njezine prijateljice, članice odjela, saznale što joj se dogodilo, odmah su se odazvale. Obnašatelji svećeništva dali su joj blagoslov i radili su sa sestrama Potpornog društva u osmišljavanju rasporeda posjećivanja te dobre sestre i vođenja brige o njezinim potrebama.

Vladimir Nechiporov, vođa misije odjela, rekao je:

Nakon što se Galina Goncharova poskliznula i slomila ruke, sestre iz Potpornog društva služile su kao njezine ruke.

»Sjećamo se govora s Općeg sabora o skulpturi Krista kojoj su nedostajale ruke.⁵ Ispod skulpture netko je stavio pločicu s natpisom 'Vi ste moje ruke'. Tih nekoliko tjedana dok je ta dobra sestra bila u gipsu, članovi odjela Rechnoy osjetili su povezanost s tom pričom. Doslovno smo postali njezine ruke.«

Filipini

Kada je tropska oluja Washi pogodila Filipine 2011. godine, cijelo je područje bilo zahvaćeno vodenim valovima i olujnim vjetrom. Uništeno je oko 41.000 domova, a više od 1.200 ljudi izgubilo je živote.

Prije poplave Max Saavedra, presjednik okola Cagayan de Oro Filipini, osjetio je poticaj da u okolu organizira

ekipu za odgovor u hitnim situacijama. Organizirao je odbore za izvršavanje različitih zadataka – sve od potrage i spašavanja do pružanja prve pomoći i dijeljenja hrane, vode i odjeće.

Kada su se poplavne vode snizile na sigurnu razinu, mobilizirali su se vođe i članovi Crkve. Pazili su na sigurnost svakog člana i procijenili štetu. Jedan je član dao gumene čamce kako bi nastradale članove doveli na sigurno. Otvorena su sastajališta kako bi pružili sklonište svima kojima je bila potrebna hrana, odjeća, deke i privremeno mjesto boravka. Pitka je voda uvelike nedostajala, pa je predsjednik Saavedra kontaktirao mjesnu tvrtku koja je posjedovala vatrogasno vozilo i dovezli su pitku vodu u evakuacijske centre sastajališta. Članovi sa stručnim medicinskim iskustvom brinuli su o ozlijeđenima.

Kada su članovi Crkve bili zbrinuti, predsjednik Saavedra i njegova ekipa posjetili su druge evakuacijske centre u gradu i ponudili svoju pomoć. Donijeli su im hranu i druge namirnice. Mnogi su članovi, iako su izgubili vlastite domove, nesebično služili drugima odmah nakon oluje. Nakon što su kiše prestale i tlo se osušilo, volonteri Mormonskih ruku pomoći iz tri okola prionuli su na rad i počeli dijeliti potrepštine i pomagati u čišćenju.

Brazil

U gradu Sete Lagoas, u Brazilu, nalazi se sklonište za žene s posebnim potrebama čije je živote pogodila ovisnost o drogi. Svakog su se dana borile za preživljavanje. Imale su malenu pećnicu kojom su mogle proizvesti 30 štruca kruha na dan. Unatoč tome što su primale nešto pomoći od mjesne humanitarne organizacije, žene su se jedva prehranjivale. Kada su vođe Crkve iz okola Sete Lagoas Brazil doznali za potrebe tih žena, željeli su pomoći.

Razgovarali su sa ženama o njihovim potrebama. Žene su rekly da kada bi proizvodile više kruha ne samo da bi se mogle bolje hraniti nego bi možda i mogle prodavati nešto kruha i stvoriti toliko potrebne prihode.

Vođe i članovi Crkve radili su s mjesnom vojnom policijom i školom kako bi poboljšali uvjete tim ženama. Uz pomoć crkvene humanitarne potpore, volontera Crkve i zajednice uspjeli su napraviti novu pekaru koja je omogućavala ženama proizvesti 300 štruca kruha dnevno.

Od prihoda koje su primale, žene su u pekari mogle zaposliti svog prvog zaposlenika – jednu ženu iz skloništa.

Djelo socijalne skrbi

Poput ovih nadahnutih vođa Crkve prije nekoliko desetljeća koji su vidjeli veliku potrebu oko sebe i odbili okrenuti leđa toj potrebi, danas crkveni vođe i članovi diljem svijeta čine isto u svojim područjima i na vlastiti način.

Kada je predsjednik Uchtdorf govorio Crkvi o brizi za druge, rekao je: »Gospodinov način nije sjediti sa strane bujice i čekati da voda prođe prije nego što prijedemo. Njegov je način da se okupimo, zasučemo rukave, primimo se posla i izgradimo most ili čamac kako bismo prešli vodu naših izazova.«⁶

Tražiti siromašne i posluživati onima koji pate neophodno je za ono što znači biti učenik Isusa Krista. To je djelo koje je činio sam Isus Krist dok je posluživao ljudima u svoje dane. »To djelo pružanja pomoći na Gospodinov način nije samo još jedna stavka u katalogu programa Crkve«, zaključio je predsjednik Uchtdorf. »Ono ne može biti zanemareno ili zapostavljeno. Ono je središnje u našem nauku; ono je bit naše vjere.«⁷ ■

NAPOMENE

1. Četvorica tih predsjednika okola – Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle i Marion G. Romney – kasnije će biti pozvani kao apostoli, a kasnije, sva četvorica služit će kao članovi Prvog predsjedništva Crkve. Harold B. Lee postao je 11. predsjednik Crkve.
2. Godine 1930. država Utah imala je drugu najveću stopu nezaposlenosti u Sjedinjenim Američkim Državama. Vidi Garth L. Mangum i Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Providing in the Lord's Ways«, *Liahona*, studeni 2011, 54.
4. Dieter F. Uchtdorf, »Providing in the Lord's Ways«, 55.
5. Vidi Dieter F. Uchtdorf, »You Are My Hands«, *Liahona*, svibanj 2010, 68.
6. Dieter F. Uchtdorf, »Providing in the Lord's Ways«, 55.
7. Dieter F. Uchtdorf, »Providing in the Lord's Ways«, 55–56.

Članovi Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola suvremeni su proroci, vidioći i objavitelji koji stoje kao »naročiti svjedo[ci] za ime Kristovo po svem svijetu« (NiS 107:23). I kao takvi, njihova je odgovornost svjedočiti o božanstvenosti Isusa Krista i o njegovom poslanju kao Spasitelja i Otkupitelja svijeta.

U navodima koji slijede, ti su odabrani i predani muškarci iznijeli svoja svjedočanstva o Spasiteljevu pomirenju, uskrsnuću i živoj stvarnosti.

Naročiti svjedoci svjedoče o živućem Kristu

Isus jest naš Otkupitelj

»Svim svojim srcem i gorljivošću moje duše, uzdižem svoj glas u svje-

dočanstvu kao naročiti svjedok i izjavljujem da Bog zaista živi. Isus je njegov Sin, Jedinorođenac Očev u tijelu. On je naš Otkupitelj, on je naš Posrednik kod Oca. On je taj koji je umro na križu da bi pomirio za naše grijehе. Postao je prvijenac uskrsnuća. Stoga što je umro, svi će ponovo živjeti. 'Koju li radost daje vijest: »Otkupitelj moj živi znam'« [»Otkupitelj moj živi, znam«, *Crkvena pjesmarica*, br. 25.]«

Predsjednik Thomas S. Monson, »I know that my Redeemer lives!« *Liahona*, svibanj 2007, 25.

Ja sam svjedok

»Ja sam svjedok uskrsnuća Gospodnjeg kao da sam bio ondje te večeri s dvojicom učenika

u kući na putu za Emaus. Znam da on živi kao što je znao i Joseph Smith kada je vidio Oca i Sina u svijetlu sjajnog jutra u šumarku u Palmyri...

O tome svjedočim kao svjedok uskrslog Spasitelja i našeg Otkupitelja.«

Predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »Come unto Me«, *Liahona*, svibanj 2013, 25.

Pomirenje i spasenje

»Bog Otac autor je evanđelja; ono je ključni dio Božjeg nauma spasenja ili

nauma otkupljenja. Zove se evanđelje Isusa Krista jer pomirenje Isusa Krista omogućuje to otkupljenje i spasenje. Kroz pomirenje svi muškarci, žene i djeca bezuvjetno su otkupljeni od tjelesne smrti, a mogu biti otkupljeni od vlastitih grijehа pod uvjetom prihvaćanja i poštivanja evanđelja Isusa Krista...

O tome svjedočim svim srcem svojim i umom svojim.«

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »Have We Not Reason to Rejoice?«, *Liahona*, studeni 2007, 19, 21.

Isus jest Krist

»Znam da je Bog naš Nebeski Otac. Predstavio je svojeg Sina, Isusa Krista, Josephu Smithu. Izjavljujem vam da znam da Isus jest Krist. Znam da on živi. Bio je rođen za vrijeme vremenske poludnevnicke. On je podučavao svoje evanđelje i bio je iskušán. Trpio je i bio razapet te je uskrsnuo na treći dan. On ima tijelo od mesa i kostiju, poput svoga Oca. Izvršio je pomirenje. O njemu svjedočim. Njegov sam svjedok.«

Predsjednik Boyd K. Packer, predsjednik Zbora dvanaestorice apostola, »The Twelve«, *Liahona*, svibanj 2008, 87.

Otkupnina za ljudsku obitelj

»[Isus Krist] središnji je dio vječnog nauma Oca, Spasitelj koji je omogućio otkup za čovječanstvo. Bog je poslao svojeg ljubljénog Sina da prevlada pad Adama i Eve. On je došao na zemlju kao naš Spasitelj i Otkupitelj. Prevladao je za nas prepreku tjelesne smrti odričući se vlastitog života. Kada je umro na križu, njegov se duh odijelio od njegovog tijela. Na treći dan njegovi su se duh i tijelo vječno sjedinili da se više nikada ne razdvoje.«

Starješina L. Tom Perry iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Plan of Salvation«, *Liahona*, studeni 2006, 71.

Središnji čin u ljudskoj povijesti

»[Spasiteljevo] pomirenje učinjeno je u Getseman-skome vrtu, gdje se znojio u krvi (vidi Luka 22:44) i na Golgoti (ili Kalvariji) gdje je njegovo tijelo uzdignuto na križ na mjestu 'Lubanja' što označava smrt (Marko 15:22; Matej 27:33; vidi i 3. Nefi 27:14). To će beskrajno pomirenje osloboditi čovjeka od beskrajnosti smrti (vidi 2. Nefi 9:7). Njegovo je pomirenje učinilo uskrsnuće stvarnošću i vječni život mogućnošću za sve. Njegovo je pomirenje postalo središnji čin u svojoj ljudskoj povijesti.«

Starješina Russell M. Nelson iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives«, *Liahona*, prosinac 2011, 22.

Žrtva za grijeh

»Isus Krist je podnio nezamislivu patnju kako bi učinio žrtvu za grijehove svih nas. Tom je žrtvom prinijeto ono najbolje – čisto Janje bez ljage – za konačnu mjeru zla – grijehove cijeloga svijeta...

Ta je žrtva – pomirenje Isusa Krista – u središtu nauma spasenja...

Znam da je Isus Krist Jedinorođeni Sin Boga, Vječnog Oca. Znam da zbog njegove pomirbene žrtve imamo jamstvo o besmrtnosti i priliku za vječni život. On je naš Gospodin, naš Spasitelj i naš Otkupitelj.«

Starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola, »Sacrifice«, *Liahona*, svibanj 2012, 19, 22.

Spasitelj upravlja svojom Crkvom danas

»Pomirenje Isusa Krista bilo je nezamjenjivi dio u namu našeg Nebeskog Oca za poslanje njegovog Sina na zemlji i za naše spasenje. Koliko bismo trebali biti zahvalni da naš Nebeski Otac nije posredovao, već je radije potisnuo svoj oćinski instinkt spasiti svoga Ljubljenog Sina. Zbog njegove vjećne ljubavi za vas i za mene, dopustio je Isusu dovršiti svoje predodrećeno poslanje da postane naš Otkupitelj...

Isus Krist, Spasitelj i Otkupitelj cijelog ćovjećanstva, nije mrtav. On živi – uskrsli Sin Božji živi – to je moje svjedoćanstvo, i on upravlja poslovima svoje Crkve danas.«

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Atonement and the Value of One Soul«, *Liahona*, svibanj 2004, 85, 86.

Naša nada, naš posrednik, naš Otkupitelj

»Naša je sigurnost u [našem Nebeskom Ocu] i njegovom Ljubljenom Sinu, Isusu Kristu. Znam da vas Spasitelj voli. Ućvrstit će vaša nastojanja da osnažite svoje svjedoćanstvo tako da postane besprijekorna pozitivna snaga u vašem životu, snaga koja će vas podržavati u bilo koje vrijeme potrebe i dati vam mir i sigurnost u vrijeme nesigurnosti.

Kao jedan od njegovih apostola ovlaštenih da svjedoće o njemu, svećano svjedoćim kako znam da Spasitelj živi, da je uskrsnula, proslavljena osoba savršene ljubavi. On je naša nada, naš posrednik, naš Otkupitelj.«

Starješina Richard G. Scott iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Power of a Strong Testimony«, *Liahona*, sijećanj 2002, 103.

Ispijanje gorke ćaše

»U Getsemanskom vrtu, naš Spasitelj i Otkupitelj nije se zgrozio od ispijanja gorke ćaše pomirenja [vidi NiS 19:16–19]. A na križu je opet patio kako bi ćinio volju svojeg Oca, dok naposljetku nije rekao: ‘Svršeno je!’ [Ivan 19:30]. Ustrajao je do kraja. U odgovoru na Spasiteljevu savršenu poslušnost u postojanosti, naš je Nebeski Otac izjavio: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina. U njemu proslavih ime svoje.’ [3. Nefi 11:7] ...

Slavimo Božje ime svojom postojanošću uz našeg Spasitelja, Isusa Krista. Ja iznosim svoje posebno svjedoćanstvo da on živi.«

Starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola, »Stand Strong in Holy Places«, *Liahona*, svibanj 2013, 51.

Božje jedino savršeno dijete

»Znam da Bog jest u sva vremena i na sve načine i u svim okolnostima naš brižni, praštajući Otac na Nebu. Znam da je Isus njegovo jedino savršeno dijete ćiji je život brižno darovan prema volji i Oca i Sina za otkupljenje svih ostalih koji nisu savršeni. Znam da je ustao iz groba da bi ponovno živio, i stoga što je to učinio, vi i ja ćemo ponovno živjeti.«

Starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola, »Lord, I Believe«, *Liahona*, svibanj 2013, 95.

Znam da Spasitelj živi

»Izjavljujem svoje svjedočanstvo i zahvalnost za beskrajnu i vječnu žrtvu Gospodina Isusa Krista. Znam da Spasitelj živi. Iskusio sam i njegovu moć otkupljenja i njegovu osnažujuću moć, i svjedočim da su te moći stvarne i dostupne svakome od nas. Uistinu, 'u moći Gospodina' možemo činiti i nadići sve stvari dok idemo naprijed na našem smrtničkom putovanju.«

Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Atonement and the Journey of Mortality«, *Liahona*, travanj 2012, 19.

Krist je ispunio svoje poslanje

»[Spasitelj] je na sebe preuzeo 'breme grijeha čovječanstva' i 'užase koje je Sotona... mogao nanijeti' [James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613]. U tom je postupku izdržao kušnje zavijene nepoštenjem te strašne i tragične događaje koji su doveli do njegovog raspeća. To je naposljetku doseglo vrhunac u Kristovom pobjedonosnom uskrsnuću na uskršnju nedjelju. Krist je ispunio svoje sveto poslanje kao Spasitelj i Otkupitelj. Uskrsnut ćemo od smrti, a naši će duhovi biti sjedinjeni s našim tijelima...

Iznosim svoje apostolsko svjedočanstvo da Isus Krist živi i da jest Spasitelj i Otkupitelj svijeta. On je omogućio put do istinske sreće.«

Starješina Quentin L. Cook iz Zbora dvanaestorice apostola, »We Follow Jesus Christ«, *Liahona*, svibanj 2010, 83–84, 86.

Spasitelj nas je otkupio

»Spasiteljeva patnja u Getsemaniju i njegova agonija na križu otkupljuju nas od grijeha udovoljavajući zahtjevima koje pravda ima nad nama. On pruža milost i oprost onima koji se pokaju. Pomirenje također udovoljava dugu koji pravda duguje nama, i liječi nas i nadoknađuje nam za svu patnju koju nevini trpimo. 'Jer, gle, on podnosi boli svih ljudi, da, boli svih živih stvorova, muževa, žena i djece što pripadaju obitelji Adamovoj' (2. Nefi 9:21; vidi i Alma 7:11–12)...

Krajnje otkupljenje je u Isusu Kristu i samo u njemu. Ponizno i zahvalno ga priznajem kao Otkupitelja.«

Starješina D. Todd Christofferson iz Zbora dvanaestorice apostola, »Redemption«, *Liahona*, svibanj 2013, 110, 112.

Uskrsnuće i život

»Vrhu svega proglašavamo našeg Spasitelja i Otkupitelja, Isusa Krista. Sve što jesmo – sve što ćemo ikada biti – dugujemo njemu...

Njegove riječi odjekuju kroz stoljeća:

'Ja sam uskrsnuće i život... Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.

Tko god živi i vjeruje u me, sigurno neće nigda umrijeti' (Ivan 11:25–26).

Braćo i sestre, on živi.

On je uskrsnuo. On vodi svoje sveto djelo na zemlji.«

Starješina Neil L. Andersen iz Zbora dvanaestorice apostola, »Come unto Him«, *Liahona*, svibanj 2009, 80.

ODGOVARATI NA PITANJA

Kako izgleda uskrsnula osoba?

»Nakon što prođemo kroz ovaj život, naša će se tijela proslaviti, osloboditi svake bolesti i tjeskoba i donijeti nam ono najljepše. Nema ništa ljepšeg od izgleda uskrsnulog muškarca ili žene. Nema ništa veće čega se mogu sjetiti što

muškarac [ili žena] posjeduje nego li uskrsnulo tijelo. Ne postoji svetac posljednjih dana... koji nema potencijal ustati u jutro prvog uskrsnuća i biti proslavljen, uzvišen u nazočnosti Božjoj.«

Predsjednik Lorenzo Snow (1814–1901), Conference Report, listopad 1900, 4.

starješina
William R. Walker
iz Sedamdesetorice

Slijedite PROROKA

Prije nekoliko godina, netom prije Općeg sabora, predsjednik Thomas S. Monson poučio je prekrasnu lekciju. Ovaj put poučio je okupljene Vrhovne autoritete koji su putovali u Salt Lake City, Utah, a koji su dolazili iz raznih mjesta diljem svijeta gdje su služili u Predsjedništvu područja. Skupili smo se da nas Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola usmjeri.

Kako se približavalo vrijeme sastanka, činilo se kako su svi prisutni osim predsjednika Monsona. Nekoliko minuta prije početka sastanka, nismo više pričali jedni s drugima nego smo sjeli i pobožno slušali uvodnu glazbu, čekajući da prorok stigne svaki tren.

Strpljivo smo čekali do 9.00 h i nakon toga. Netko je izašao kroz krajnja vrata – očito kako bi vidio treba li možda nekakva pomoć. Po povratku je rekao: »Predsjednik Monson će se uskoro pridružiti.«

Otprilike 15 minuta kasnije, predsjednik Monson ušao je u prostoriju. Iz poštovanja, svi smo ustali kad je ušao. Bili smo sretni što smo ga vidjeli i drago nam je bilo što izgleda dobro. Nije bilo očitog razloga zašto je kasnio.

Predsjednik Monson odmah je pošao za govornicu i rekao: »Braćo, oprostite što kasnim, no supruga me je jutros trebala.«

Bio sam duboko dirnut i nisam mogao prestati razmišljati o njegovim riječima.

To je bio vrlo važan sastanak. Skupilo se sve najstarije vodstvo Crkve, ali predsjednik Monson postavio je primjer svima nama. Njegova ga je supruga trebala i on je uzeo

Dok slijedimo predsjednika Monsona i pokušavamo biti poput njega, neizbježno uspijevamo biti i vjerniji učenici Gospodina Isusa Krista.

vrijeme potrebno za brigu o njoj. Bila je to krasna propovijed. Ne sjećam se ničeg drugog što je rekao tog dana, no sjećam se te propovijedi: »Moja me je supruga trebala.«

Slijediti prorokov primjer

Želio bih predložiti pet načina na koje možemo slijediti primjer predsjednika Monsona.

1. Možemo biti pozitivni i možemo biti sretni.

U Dragocjenom biseru, prorok Joseph Smith opisuje svoju »vesel[u] ćud« (Josip Smith—Povijest 2:28). »Veseo« također opisuje predsjednika Monsona.

Jednom je prilikom predsjednik Monson rekao: »Možemo... odabrati imati pozitivan stav. Ne možemo usmjeriti vjetar, ali možemo prilagoditi jedra. Drugim riječima, možemo odabrati biti sretni i pozitivni, bez obzira što se nađe pred nama.«¹

Jednoga dana čekao sam ispred dvorane za sastanke Prvog predsjedništva. Bio sam pozvan na sastanak kako bismo razgovarali o hramskim pitanjima. Mirno sam sjedio izvan prostorije, sam. Doznao sam da je Prvo

Pri svakom posvećenju hrama, Predsjednik Monson se usredotočuje na djecu. Voli ih uključivati u svečanost polaganja zaglavnog kamena.

predsjedništvo već na sastanku i da će me kroz nekoliko minuta pozvati da im se pridružim.

Dok sam sjedio, čuo sam nekoga kako hoda hodnikom i zviždi. Pomislio sam: »Netko ne razumije ispravan protokol. Pa ne hodate okolo zviždeći oko ureda predsjednika crkve.«

Nekoliko trenutaka kasnije zviždač je došao iza ugla – bio je to predsjednik Monson. Bio je sretan, bio je pozitivan. Toplo me je pozdravio i rekao: »Pretpostavljam da ćemo započeti sa sastankom kroz nekoliko minuta.«

Čak i s teretom cijele Crkve na svojim ramenima, on je primjer sreće i uvijek ima pozitivan stav. I mi trebamo biti takvi.

2. Možemo biti ljubazni i dobri prema djeci.

Isus je često govorio o djeci. Njegov prorok, predsjednik Monson, također često govori o djeci. Vidio sam, osobito kod posvećenja hrama, koliko voli djecu i, prema njegovu primjeru, poučava nas kako ih tretirati. Pri svakom posvećenju hrama, usredotočuje se na djecu. Voli ih uključivati u svečanost polaganja zaglavnog kamena i uvijek ih poziva nekoliko da bace malo žbuke na zaglavni kamen kako bi sudjelovali u simboličnom završetku

hrama. On to čini zabavnim za njih. On to čini nezaboravnim za njih. On uvijek ima veliki osmijeh za njih. Potiče ih i pohvaljuje. Prekrasno je to vidjeti.

Njegovi topli pozdravi ponekad uključuju pozdrav »daj pet!«, micanje ušima i poticanje na služenje u misiju i vjenčanje u hramu.

Prije nekoliko godina predsjednik Monson išao je posvetiti hram Oquirrh Mountain Utah na svoj rođendan. Kada je stigao u hram i približio se ulaznim vratima hrama, skupina mladih se okupila. Očito su znali za rođendan predsjednika Monsona jer su započeli pjevati »Sretan rođendan«. Zaustavio se i pozdravio ih velikim osmijehom na licu. Čak je i počeo mahati rukama kao da dirigira njihovim pjevanjem. Djeca su zatim na kraju dodala pripjev: »I još mnogo.« Rekao mi je: »To mi je najdraži dio.«

Djeca i mladi Crkve ga vole, a ne sumnjaju da i on njih voli!

3. Možemo slijediti poticaje Duha.

Predsjednik Monson prekrasno je opisao svoju predanost Gospodinu i obvezu slijediti poticaje Duha sljedećim riječima: »Najslade iskustvo koje poznajem u životu je osjetiti poticaj i djelovati po njemu i kasnije doznati da je to bilo ispunjenje nečije molitve ili nečije potrebe. I uvijek želim da Gospodin zna da ako treba izvršiti neki zadatak, Tom Monson će izvršiti taj zadatak za njega.«²

To je obrazac koji bi svatko od nas trebao slijediti.

4. Možemo voljeti hram.

Predsjednik Monson će ući u povijest kao jedan od velikih graditelja hramova u povijesti Crkve. Otkad je postao predsjednik Crkve u veljači 2008. godine, nastavio je veliko djelo izgradnje hramova. U šest godina otkako je prorok, predsjednik Monson je objavio planove za izgradnju 33 nova hrama.

Predsjednik Monson je rekao: »Neka svatko od nas živi dostojnim životom, čistih ruku i srca, tako da hram može dotaći naše živote i naše obitelji.«³

Također, dao nam je ovo prekrasno obećanje: »Kada volimo hram, dotičemo ga i pohađamo, naši životi će

odražavati našu vjeru. Kada dolazimo u svete domove Gospodnje, kada se sjećamo saveza koje smo tamo sklopili, *moći ćemo podnijeti svako iskušenje i prevladati svaku napast.*⁴

Slijedimo, stoga, obrazac koji nam je prorok postavio u ljubavi prema hramovima.

5. Možemo biti ljubazni, obzirni i puni ljubavi.

Predsjednik Monson prekrasan je primjer ljubavi za druge. Njegovo je službeništvo ispunjeno posjetima domova; polaganjima ruku na glave i davanjem blagoslova; neočekivanim telefonskim pozivima utjehe i poticanja; slanjem pisama ohrabrenja, pohvala i zahvalnosti; posjetima bolnicama i centrima za njegu te pronalaženjem vremena za odlazak na sprovode unatoč vrlo gustom rasporedu.

Baš kao bi i Spasitelj to učinio, Thomas Monson prošao je čineći dobro (vidi Djela 10:38) i blagoslivljajući i voleći druge; to je bila sila koja ga je pokretala kroz život.

Značajni primjer dobrote predsjednika Monsona zbilo se 2012. godine. Kako se izgradnja hrama Brigham City Utah bližila kraju, susreo sam se s Prvim predsjedništvom kako bismo raspravili plan njegova posvećenja. Kako je Brigham City od Salt Lake Cityja udaljen samo jedan sat sjeverno, predsjednik Monson bi lako doputovao na posvećenje.

Umjesto toga, predsjednik Monson je rekao: »Brigham City je rodni grad predsjednika Boyda K. Packera, ovog velikog apostola koji je tolike godine sjedio kraj mene u Dvanaestorici. Želio bih mu pružiti tu čast i blagoslov posvećenja hrama u njegovu rodnu gradu. Držat ću se po strani i dodijeliti predsjedniku Packeru posvećenje hrama Brigham City. Želim da to bude njegov dan.«

Bio je to prekrasan dan za predsjednika i sestru Packer, koja je također odrasla u Brigham Cityju. Dirnula me je dobrota predsjednika Monsona i njegova velikodušna gesta prema njegovom prijatelju apostolu. I mi svi trebamo biti takvi. Možemo dijeliti i biti ljubazni i više razmišljati o onima oko nas.

Baš kako bi i Spasitelj to učinio, Thomas Monson prošao je čineći dobro i blagoslivljajući i voleći druge; to je bila sila koja ga je pokretala kroz život.

Obrazac proroka

Predsjednik Monson nas je poučio načinu da živimo naše živote svojim prekrasnim i nadahnjujućim porukama na Općem saboru. Podučio nas je kako biti sljedbenici Isusa Krista po njegovu značajnom i čudesnom osobnom primjeru. Zaista, Gospodin nam je dao obrazac u svemu, a jedan od obrazaca koji trebamo slijediti je onaj našeg voljenog proroka.

Svjedočim da postoji Bog na nebu koji nas poznaje i voli. Dao nam je proroka – da nas usmjerava, poučava i vodi u ove posljednje dane. Vjerujem kako Gospodin od nas očekuje da volimo proroka, podržavamo ga i slijedimo njegov primjer.

Smatram velikim blagoslovom živjeti u dane kada je Thomas S. Monson Gospodnji prorok. Dok ga slijedimo i pokušavamo biti poput njega, neizbježno uspijevamo biti i vjerniji učenici Gospodina Isusa Krista. ■

Sa Sastanka duhovne misli Crkvenog obrazovnog sustava na Sveučilištu Brigham Young – Idaho, održanog 5. svibnja 2013. Kako biste vidjeli cijeli govor, posjetite lds.org/broadcasts.

NAPOMENE

1. »Messages of Inspiration from President Monson«, *Church News*, 2. rujna 2012, 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. Thomas S. Monson, »Blessings of the Temple«, *Liahona*, listopad 2010, 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), 56; kurziv dodan.

Filipini:

DUHOVNA
SNAGA NAD
MORSKIM
OTOCIMA

U kratkom razdoblju od 53 godine, Crkva je doživjela zapanjujuću snagu i rast na Filipinima, poznatima kao »Biser istoka«.

Čini se da je Augustu A. Limu poruka koju su prenijela dvojica mladih misionara iz Sjedinjenih Američkih Država potvrdila načela za koja je već znao da su istinita. Mladi odvjetnik i kršćanin Augusto primijetio je da je nauk poput stalne objave bio »upravo ono u što sam vjerovao dok sam išao u školu i na koledž«.¹

Nakon nekoliko mjeseci, Augusto se složio da će pristupiti nedjeljnim službama i prihvatio je izazov čitati Mormonovu knjigu i moliti se o njoj. »Počeo sam ozbiljno čitati Mormonovu knjigu u istom duhu kako nas je Moroni savjetovao [da imamo]. Kada sam to učinio sa željom da doznam je li to istina – nakon nekoliko redaka – počeo sam dobivati svjedočanstvo«, prisjeća se.²

Augusto Lim krstio se u listopadu 1964. godine i postao pionir Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana na Filipinima, a nedugo zatim mu se pridružila njegova obitelj i supruga. Danas, nakon desetljeća vjerne službe u Crkvi – što uključuje poziv 1992. da služi kao vrhovni autoritet, prvi Filipinac koji je služio na tom položaju – brat Lim odražava vjeru i posvećenost stotina tisuća svetaca posljednjih dana koji žive na »Biseru istoka«.

Plodna zemlja

Oko 550 godina prije rođenja Isusa Krista, Gospodin je obećao Nefiju, proroku iz Mormonove knjige: »Spominjem

[se] onih koji su na otocima morskim« i »iznosim riječ svoju sinovima ljudskim, da, i to među svim narodima zemaljskim« (2. Nefi 29:7). Mnogima koji su pročitali ove riječi, jedna skupina »otoka morskih« pada na pamet: Filipini.

Uz stanovništvo koje broji gotovo 100 milijuna, Republika Filipini veliki je arhipelag od oko 7.100 otoka smještenih kod jugoistočne obale Azije. To je prekrasna tropska zemlja naseljena gostoljubivim ljudima, punih životom i poniznosti. Ipak, zemlja je sklona potresima, tajfunima, erupcijama vulkana, olujnim valovima i drugim prirodnim nedaćama te pati od pregršt društveno-gospodarskih problema. Široko rasprostranjeno siromaštvo predstavlja stalni izazov, no Filipini su izdržali napade političke nestabilnosti i gospodarsku krizu.

Onima koji su upoznati s Gospodnjim načinima, Filipini su plodno tlo za sjetvu sjemena evanđelja. Uz tagalog i druge starosjedilačke jezike, mnogi Filipinci govore engleski koji je također nacionalni jezik. Zahvaljujući dugom razdoblju španjolske vladavine, više od 90 posto stanovništva su kršćani, dok je značajni dio manjine muslimanske vjeroispovijesti.

Prvi pokušaj uvođenja Crkve na Filipine bio je 1898. godine tijekom španjolsko-američkog rata, kada su Willard Call i George Seaman, sveci posljednjih dana i pripadnici

Izgrađivanjem na temeljima evanđeoskih načela, mladi odrasli u Filipinima postižu uspjeh i postaju čvrsti vođe u Gospodnjoj Crkvi.

oružanih snaga iz Ute, odijeljeni kao misionari prije njihova odlaska. Svaku su priliku koristili za propovijedanje evanđelja, no krštenja nisu uslijedila.

Tijekom Drugog svjetskog rata nekoliko se svetaca posljednjih dana kretalo otocima s prodirućim Savezničkim snagama. Godine 1944. i 1945. vojne su skupine održavale crkvene sastanke na mnogim mjestima, a brojni su sveci posljednjih dana u vojnoj službi ostali na Filipinima kada je rat završio. Među njima su bili i Maxine Tate i nedavno obraćeni Jerome Horowitz. Obojica su pomogli dovesti evanđelje Aniceti Fajardo. Dok su pomagali Ancietu u izgradnji doma u bombardiranom području Manile, brat Horowitz govorio je o svojoj novoj vjeri Aniceti i njezinoj kćeri Ruth.

Aniceta je dobila svjedočanstvo i željela je biti krštena, no Crkva nije ovlastila krštenja za Filipine u to vrijeme jer nije bilo stalnih crkvenih jedinica na otočju. Starješina Harold B. Lee (1899–1973) iz Zbora dvanaestorice apostola postao je svjestan Anicetine želje i u svojstvu predsjedatelja Vrhovnog odbora pripadnika oružanih snaga odobrio je njezino krštenje. Na uskrsno jutro 1946. godine, Ancietu Fajardo krstio je pripadnik oružanih snaga Loren Ferre i sada je priznata kao prva Filipinka koja je postala članica Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

Početak misionarskog djela

Nakon rata, crkvene su skupine organizirane u dvjema američkim vojnim bazama – zrakoplovnoj bazi Clark Air Base i pomorskoj bazi Subic Bay – dok su se sveci posljednjih dana u vojnoj službi veselili službenoj uspostavi Crkve u Filipinima. Dana 21. kolovoza 1955. godine, predsjednik Joseph Fielding Smith (1876–1972) posvetio je Filipine za propovijedanje evanđelja. Pravna su ograničenja, međutim, odgodila dolazak misionara sve do 1961. godine.

Godine 1960, starješina Gordon B. Hinckley (1910–2008), tada kao pomoćnik u Zboru dvanestorice apostola, bio je u posjetu Filipinima nekoliko dana: »Izrazio sam viđenje da će misionarsko djelo biti... plodonosno kao za mnoga druga mjesta na svijetu.«³ Sljedeće godine, nakon mnogo pripreme i papirologije za članove poput Maxine Tate Grimm i predsjednika Roberta S. Taylora iz misije Južni Daleki istok kao i za prijatelje izvan Crkve, starješina Hinckley vratio se na otočje kako bi ponovno posvetio Filipine za početak misionarskog djela.

Dana 28. travnja 1961. godine, u predgrađu Manile, starješina Hinckley susreo se s malenom skupinom pripadnika oružanih snaga, američkih državljana i jednim Filipincem – Davidom Lagmanom – i prinio naročitu molitvu »da će ondje biti na tisuće onih koji će primiti ovu poruku i biti blagoslovljeni.«⁴ Te su riječi, koje je izrekao Gospodinov istinski sluga, ubrzo postale proročanskima.

Prva četvorica misionara – Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe, i Nester O. Ledesma – pristigli su u Manilu nekoliko tjedana kasnije. »Filipinci su vrlo spremno prihvatili evanđelje«, primijetio je starješina Lowe. »Kada glava obitelji odluči pridružiti se Crkvi, u mnogo, mnogo slučajeva i cijela obitelj bi se pridružila Crkvi.«⁵

Crkva napreduje

Djelo je napredovalo do točke kada je 1967. godine organizirana misija Filipini. Do kraja iste godine, u misiji su bila 3.193 člana, od kojih se 631 obratio te iste godine. Do 1973. godine Crkva na Filipinima se proširila do gotovo 13.000 članova. Dana 20. svibnja 1973. godine stvoren je

okol Filipini Manila s Augustom A. Limom kao predsjednikom. Godine 1974. misija je podijeljena na misiju Filipini Manila i misiju Filipini Cebu City.

U kolovozu 1975. godine predsjednik Spencer W. Kimball (1895–1985) došao je u Manilu kako bi predsjedao prvim filipinskim područnim saborom. Kolovoz je bio vrlo olujan mjesec, što je putovanje činilo još težim za one koji dolaze izvan Manile. Autobus pun svetaca iz Laoag Cityja gotovo da nije uspio doći, no sveci su izgurali svoje vozilo iz blata i molili vozača da se ne okreće. Druga se skupina svetaca hrabro odupirala olujnom moru čak tri dana jer je bilo doista važno, kako je rekla

1898: Dvojica sveca posljednjih dana pripadnika oružanih snaga propovjedala su evanđelje u Filipinima tijekom španjolsko-američkog rata

1944–1945: Više svetaca posljednjih dana pripadnika oružanih snaga propovijeda tijekom Drugog svjetskog rata

direktor je podnio zahtjev za kupnju zemljišta od 1,4 ha u Quezon Cityju. Zemljište je usmjereno prema dolini Marikina, a njegova je lokacija relativno dostupna mnogim članovima Crkve. Zahtjev je odobren, a nekretnina je kupljena u siječnju 1981. godine. Ime ulice promijenjeno je u Temple Drive na zahtjev Crkve.

Na svečanosti polaganja kamena temeljca 25. kolovoza 1982. godine, usprkos tajfunu, oko 2.000 članova Crkve sabralo se iz svih dijelova otočja, brodom, vlakom i autobusom. Uskoro je započela izgradnja hrama, i 1984. godine bio je spreman za posvećenje.

Gotovo 27.000 članova i nečlanova prošli su kroz hram

1946: Aniceta Fajardo postaje prva poznata Filipinka koja je krštena i potvrđena kao članica Crkve

1955: Predsjednik Joseph Fielding Smith posvećuje Filipine za propovijedanje evanđelja

jedna sestra, vidjeti i čuti živućeg proroka Božjeg.

Predsjednik Kimball posjetio je Filipine ponovno 1980. godine kako bi predsjedao još jednim Općim saborom, i također se nakratko susreo s filipinskim predsjednikom Ferdinandom Marcosom. Taj je sastanak utro put da bi Crkva s vremenom otvorila centar za obuku misionara u Filipinima 1983. godine i posvetila hram Manila Filipini sljedeće godine. Godine 1987. uspostavljeno je područje Filipini/Mikronezija sa sjedištem u Manili.

Odlomci Mormonove knjige prevedeni su na tagaloški jezik 1987. godine. Mormonova knjiga prevedena je na nekoliko filipinskih jezika, uključujući i na kebuano.

Hramski blagoslovi

U prosincu 1980. godine predsjednik Spencer W. Kimball poslao je direktora crkvenog odjela za nekretnine u Manilu kako bi pronašao prikladno zemljište za izgradnju hrama. Nakon pregledavanja nekoliko zemljišta,

prije njegova posvećenja. Došli su usprkos dvama tajfunima – u 48 sati razlike – koji su poharali Filipine nekoliko dana ranije. Sveci iz udaljenih provincija stigli su umorni, ali poletni. U mnogim slučajevima bili su prisiljeni ići zao bilaznim putovima prema Manili jer su ceste bile poplavljene i mostovi oštećeni izlivanjem rijeka.

Ljepota hrama očarala je posjetitelje, uključujući i mnoge poznate Filipince. Pisac Celso Carunungan komentirao o »osjećaju svetosti, kada uđete unutra kao da ćete se suočiti sa svojim Stvoriteljem«. Pukovnik Bienvenido Castillo, glavni kapelan Filipinske policije, rekao je kako je hram »mjesto gdje možete razmišljati o nebeskim stvarima jer se nalazite u takvom okruženju«. Dvije su časne sestre osjetile da je hram »istinski dom Gospodnji«. Eva Estrada-Kalaw, članica filipinskog parlamenta, rekla je vodstvu: »Željela bih da izgradite više hramova ovdje.«⁶

Predsjednik Hinckley, u to vrijeme drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, vodio je svečanost polaganja ugaonog

kamena u utorak, 25. rujna 1984. godine. Uslijedilo je devet sesija posvećenja održanih u celestijalnoj dvorani. Oko 6.500 svetaca iz 16 okola i 22 okruga područja Pacifik prisustvovali su na različitim sesijama.

Netom po završetku posljednje sesije posvećenja, Paulo V. Malit ml. i Edna A. Yasona postali su prvi par vjenčan u hramu Manila Filipini 27. rujna 1984. godine. Prvi predsjednik tog hrama W. Garth Andrus, vodio je svečanost vjenčanja.

Brojni članovi Crkve prijavili su se za

da bi platili brod do Manile za svoju deveteročlanu obitelj. Leonides se brinula jer nisu imali dom u koji bi se vratili. No, Bernardo ju je uvjeravao da će se Gospodin pobrinuti. Zapečaćeni su kao obitelj za vrijeme i svu vječnost u hramu 1985. godine. Vrijedilo je svake žrtve koju su učinili, jer su u hramu pronašli neizmjernu radost – svoj dragocjeni biser. I istinite su Bernardove riječi, Gospodin se uistinu pobrinuo. Nakon povratka iz Manile, jedni dobri poznanici dali su im mjesto za život. Njihova su djeca završila školu, a

1961: Filipini službeno postaju otvoreni za misionsko djelo; stižu prva četvorica misionara

1967: Organizirana je misija Filipini

1973: Oformljen je okol Manila Filipini

1974: Misija Filipini je podijeljena na misiju Filipini Manila i misiju Filipini Cebu City

1975: Prvi područni sabor održan u Manili

1983: U Manili otvoren Centar za obuku misionara

svoja podarivanja, počevši s radnicima na uredbama. Hramsko se djelo nastavilo kroz noć do idućeg dana.

Članovi su osjećali želju ući u hram. Oni koji žive daleko od Manije morali su mnogo žrtvovati da bi proputovali veliku udaljenost brodom ili autobusom. Ali su ipak došli i sa sobom donijeli priče o vjeri i odlučnosti.

Za Bernarda i Leonides Obedozu iz General Santosa odlazak u hram u daleku Manilu činio se nemogućim. No, poput trgovca koji je rasprodao sve što je imao da bi kupio dragocjeni biser (vidi Matej 13:45–46), taj je par odlučio prodati svoju kuću kako bi platili putovanje da bi oni i njihova djeca mogli biti zapečaćeni kao vječna obitelj. Nakon što su prodali svoj dom i većinu svojih stvari, uspjeli su zajedno skupiti točan iznos

Sastanak Potpornog društva o hitnoj pripravnosti pruža vrijedne informacije za sestre koje žive u zemlji pogođenoj prirodnim nedaćama.

obitelj je s vremenom stekla vlastiti dom na novom mjestu.

Dana 18. travnja 2006. godine Prvo predsjedništvo je objavilo izgradnju hrama Cebu City Filipini. Nakon što su čuli vijesti, mnogi su članovi Crkve zaplakali od sreće. »Blagoslovljeni smo jer je Gospodin odabrao Cebu City za mjesto izgradnje sljedećeg hrama«, rekao je Cesar Perez ml., ravnatelj Instituta za religiju u Cebu Cityju.

Nekoliko mjeseci nakon posvećenja hrama Cebu City Filipini, filipinski sveci posljednjih dana pronašli su još jedan razlog za sreću. Dana 2. listopada 2010. godine tijekom uvodnog govora na Općem saboru predsjednik Thomas S. Monson najavio je izgradnju hrama Urdaneta Filipini u Pangasinanu.

RAST CRKVENOG ČLANSTVA NA FILIPINIMA

Ukupno crkveno članstvo: 675.166*

Odjeli i ogranci: 1.134

Misije: 17

Hramovi: 2 (jedan u izgradnji)

Centri za obiteljsko rodoslovlje: 167

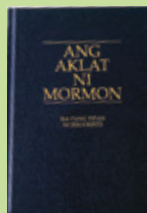
* Od rujna 2013.

1984:
Posvećen
hram Manila
Filipini

1987: Uspostavljeno je područje Filipini/Mikronezija sa sjedištem u Manili

1987: Odlomci Mormonove knjige prevedeni su na tagaloški jezik

2010: Posvećen hram Cebu City Filipini

Najbolje tek dolazi

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana u Filipinima relativno je mlada u usporedbi s drugim državama, no njezina je sudbina među otočkim narodom proslavljena. Rast Crkve bio je čudesan, a najbolje tek dolazi. Starješina Michael John U. Teh iz Sedamdesetorice, drugi Filipinac pozvan na službu kao Vrhovni autoritet rekao je: »Mi [filipinski sveci posljednjih dana] trebamo se pripremati duhovno više nego ikada jer djelo ide naprijed s našom pomoći ili bez nje.«⁷

Doista, 21. stoljeće protječe, obnovljena Crkva će nastaviti rasti u veličini i utjecaju dok sve više Filipinaca prihvaća njezinu poruku i postaje blagoslov tom izboru ljudi na morskim otocima. Za starješinu Teha i filipinske svece, »velika... obećanja Gospodina na onima koji su na otocima morskim« (2. Nefi 10:21) sada su ispunjena. ■

NAPOMENE

1. Augusto A. Lim, u R. Lanier Britsch, »Faithful, Good, Virtuous, True': Pioneers in the Philippines«, *Liahona*, veljača 1998, 44.
2. Augusto Lim, u Gelene Tobias, »Augusto Lim: The Man of Many Firsts«, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. Vidi Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, »Commencement of Missionary Work in the Philippines«, *Tambuli*, travanj 1991, 18.
5. Razgovor s Kentom Clydeom Loweom, James Neil Clart, 3. rujna 2007.
6. Francis M. Orquiola, »Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints«, *Ensign*, studeni 1984, 107.
7. Michael John U. Teh, »Scriptures and Spiritual Preparation« [Poruke predsjedništva područja, svibanj 2011]; lds.org/ph/index.php/literature.

NAUM SPASENJA

*Koristiti
kao odgovor
na pitanja*

LaRene Porter Gaunt

Crkveni časopisi

PREDSMRTNIČKI ŽIVOT

Zivimo u uzbuđljivom vremenu. Obnovljeno evanđelje Isusa Krista izlazi »iz skrovitosti« (NiS 1:30).

Kao rezultat, više djece Nebeskog Oca koji nisu naše vjere slušaju o »mormonima«. Neki čuju stvari koje zvuče čudno i zbunjujuće. Drugi čuju stvari koje su im poznate i pružaju utjehu. Pojedinci iz svake skupine mogu doći u potrazi za odgovorima na svoja pitanja. Mnogi odgovori mogu se pronaći u naumu spasenja koji je također poznat kao »velebni naum sreće« (Alma 42:8).

STVARANJE

VEO

Najčešće postavljena pitanja su: »Odakle dolazim?« »Zašto sam ovdje?« i »Kamo idem nakon ovog života?« Na sva se ta pitanja može odgovoriti istinama koje se nalaze u naumu spasenja. U ovom članku se nalaze neki odgovori koje Sveta pisma i naš prorok, predsjednik Thomas S. Monson, daju u svezi s ovim pitanjima.

SMRTNOST

*Vjera u Isusa Krista
Pokajanje*

Odakle dolazim?

Mi smo vječna bića. Živjeli smo s Bogom prije ovoga života kao njegova duhovna djeca. »Apostol Pavao [poučava] nas da 'potječemo do Boga' [Djela 17:29]«, rekao je predsjednik Monson. »Budući da znamo kako naša fizička tijela potječu od naših smrtnih roditelja, moramo istražiti značenje Pavlove izjave. Gospodin je izjavio da su 'duh i tijelo duša... čovječja' [NiS 88:15]. Stoga, to je duh koji potječe od Boga. Pisac poslanice Hebrejima obraća mu se kao 'Ocu naših duša' [Hebrejima 12:9].«¹

Zašto sam ovdje?

Jednom je predsjednik Monson o našem životu na zemlji rekao: »Koliko bismo zahvalni trebali biti što je mudri Stvoritelj stvorio zemlju i postavio nas ondje s velom zaborava na naše ranije postojanje kako bismo mogli iskusiti vrijeme kušnje, priliku da se dokažemo, kako bismo se mogli osposobiti za sve što nam je Bog pripremio da primimo.

Dakako, jedna ključna svrha našeg zemaljskog postojanja jest dobivanje tijela od mesa i kostiju. Također nam je dan dar opredjeljivanja. Na tisuće načina povlaštjeni smo birati za sebe. Ovdje učimo kroz stroge zahtjeve iskustva. Razlučujemo između dobra i zla. Razlikujemo između gorkog i slatkog. Otkrivamo da postoje posljedice koje su povezane s našim djelima.«²

Kamo idem nakon ovog života?

Smrt dolazi svim članovima ljudske obitelji. »Jer, kad umre čovjek, zar uskrsnut može?« (Job 14:14). »Znademo da smrt nije kraj«, rekao je predsjednik Monson. »Ovu su istinu podučavali živi proroci kroz sva vremena. Također se nalazi u našim Svetim pismima. U Mormonovoj knjizi čitamo konkretne i utješne riječi:

'A gledom na stanje duše između smrti i uskrsnuća – Gle, anđeo mi to javi da dusi svih ljudi čim napuste smrtno tijelo, da, dusi svih ljudi, bili oni dobri ili zli, odlaze kući k onomu Bogu koji im život daje.

*Kada mi, ili
drugi, imamo
pitanja o evan-
đelju Isusa
Krista, znamo
li gdje pronaći
odgovore?*

*Ustra-
jati do
kraja*

Krštenje

Dar Duha Svetoga

GDJE MOGU DOZNATI VIŠE O NAUMU SPASENJA?

1. O naumu spasenja podučavaju nas najjasnije Mormonova knjiga, Nauk i savezi te Dragocjeni biser.
2. U riječima živih proroka koje se nalaze na conference.lds.org. Možete tražiti izraze poput naum spasenja, naum sreće, pomirenje, uzvišenje, pravda i milost, pokajanje i uskrsnuće.
3. Pogledajte »Lekcija br. 2: Naum spasenja« u 3. poglavlju priručnika *Propovijedaj moje evanđelje: Vodič za misionarsku službu*.

I tad će se dogoditi: Dusi onih koji su pravedni primaju se u stanje sreće što se naziva raj, stanje pokoja, stanje mira, gdje će otpočiniti od svih tegoba svojih, i od svake brige i žalosti.' [Alma 40:11–12].³

Nakon što uskrsnemo, idemo u celestijalno kraljevstvo slave poput sunca, terestrijalno kraljevstvo slave poput mjeseca, telestijalno kraljevstvo slave poput zvijezda ili u krajnju tamu (vidi NiS 76).

Postoji li uistinu Bog? Je li Sotona stvaran?

Nebeski Otac, Isus Krist i Sotona bili su dio velikog vijeća na nebu održanog prije nego smo rođeni. Kao dio nauma spasenja, Nebeski je Otac dao jednomu da se spusti na zemlju i pomiri za naše grijehе. Rekao je: »Koga ću poslati? A jedan [Isus Krist] odgovorio je kao Sin Čovječji. Evo me, mene pošalji. A drugi je [Sotona] odgovorio i rekao: Evo me, mene pošalji. A Gospodin je rekao: Poslat ću prvoga.

Drugi je [Sotona] bio ljutit i nije mogao održati svoje prvotno stanje; i kasnije su, toga dana, mnogi slijedili njegov primjer (Abraham 3:27–28; vidi i NiS 29:36–37; Mojsije 4:1–4).

Posjedujemo li snagu oduprijeti se kušnjama Sotone?

Jedna trećina duša koja je odabrala slijediti Sotonu nakon vijeća na nebu, izbačene su zajedno s njim. One i Sotona ostaju duše bez fizičkog tijela. Prorok Joseph Smith je naučavao: »Sva bića koja imaju tijela imaju moć nad onima koji ih nemaju.«⁴ Stoga, Sotona nas može iskušavati, no mi imamo tu moć oduprijeti mu se.

Zašto se ponekad čini da Nebeski Otac ne odgovara na moje molitve?

»Molitva je čin po kojem se volja Očeva i volja djeteta dovode u sklad jedna s drugom. Predmet molitve nije promijeniti volju Božju« (Bible

Duhovni svijet

SMRT

USKRSNUĆE

CELESTIJALNO

TERESTRIJALNO

TELESTIJALNO

Dictionary: »Prayer«). Molitva je alatka koja nam pomaže odlučiti ako koristimo svoje opredjeljivanje da uskladimo svoju volju s Božjom (vidi Abraham 3:25). Nebeski Otac uvijek odgovara na naše molitve, no ti odgovori mogu doći u obliku: da, ne ili ne još. Važno je pravo vrijeme.

Zašto imam izazove kada nastojim živjeti dobrim životom?

Izazovi su dio nauma spasenja. Oni nas čine snažnijima, oplemenjuju nas i čiste dok se oslanjamo na Isusa Krista i njegovo evanđelje. Nebeski nas Otac podržava tijekom izazova. Naša će nam kušnja »iskustvo pružiti i bit će za dobro [naše]« (NiS 122:7).

Kako mogu znati što je ispravno, a što pogrešno?

Sva Božja djeca rođena su sa svjetlom Kristovim, koje nam pomaže »razluči[t]i dobro od zla« (Moroni 7:16). Osim toga, Duh Sveti može nam svjedočiti istinu u našim umovima i srcima osjećajem mira i topline (vidi NiS 8:2–3).

Može li mi biti oprošteno ako sam počinio ozbiljne grijeh?

Bog zna da će svatko od nas griješiti dok učimo odabirati između ispravnog i pogrešnog.⁵ Međutim, uz sve grijeh ide i pripadajuća kazna. Pravda nalaže da kazna bude pretprljena. U svojoj milosti, Nebeski je Otac dopustio Isusu Kristu pomirenje kojim je zadovoljio zahtjeve pravde za sve nas (vidi Alma 42). Drugim riječima, Kristova patnja u Getsemaniju i smrt na Golgoti platila je cijenu za sve naše grijeh ako prihvaćamo Kristovo pomirenje kajuci se i primajući uredbe evanđelja. Naši će nam grijesi biti oprošteni (vidi NiS 1:31–32). ■

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, »The Race of Life«, *Liahona*, svibanj 2012, 91; vidi i Abraham 3:22–26.
2. Thomas S. Monson, »The Race of Life«, 91–92; vidi i Alma 34:32–34.
3. Thomas S. Monson, »The Race of Life«, 93; vidi i Nauk i savezi 76:59–111.
4. *Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith* (2007), 211.
5. Malena djeca ne mogu griješiti »dok ne postanu uračunljiva« (vidi NiS 29:46–47).

KAKO SU ZNALI?

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu poručio je sestrama Potpornog društva na općem sastanku Potpornog društva u 2011. godini što je ganulo moje srce i dalo mi mir. Govorio je o malenom cvijetu nezaboravku i kako pet latica predstavlja pet stvari kojih bismo se uvijek trebali sjećati.¹

Nakon sastanka moja mi je kći Alyssa ispričala priču o svojoj prijateljici Jessie koja je imala malenu tvrtku koja se bavila cateringom. Potporno društvo njezinog okola zamolilo ju je da napravi deserte za posluživanje nakon sastanka Potpornog društva.

Muffini su bili spremni, no Jessie je poslala njihovu sliku rođakinji koja je rekla da nisu dovoljno lijepi za sastanak Potpornog društva.

Jessie je rekla Alyssi da je odmah znala što će napraviti – 250 muffina. Alyssa je pomogla prevoziti muffine do centra okola.

Kada je došao dan sastanka i kada je Alyssa otišla pomoći, pronašla je Jessie gotovo u suzama. Muffini su bili gotovi, no Jessie je poslala njihovu sliku rođakinji koja je rekla da nisu dovoljno lijepi za sastanak.

Jessie je počela sumnjati u sebe. Zaključila je da vođe Potpornog društva u okolu očekuju nešto složenije od njezinih jednostavnih muffina. Panično je smišljala način kako da ih preoblikuje, no više nije bilo dovoljno vremena. Alyssa i ona uzele su

muffine takve kakvi jesu, a Jessie se osjećala kao da je iznevjerila sestre – sve dok nije progovorio predsjednik Uchtdorf.

Dok je govorio o cvijetu nezaboravku, slika malenog plavog cvijeta pojavila se na zaslonu. Bio je to tako jednostavan cvjetić, ipak toliko lijepi sa svojim krhkim laticama. Poruka predsjednika Uchtdorfa dirnula je svako srce dok nas je molio da ne postanemo toliko zaokupljeni velikim egzotičnim cvijećem oko nas da zaboravimo pet jednostavnih, no važnih istina kojima nas podučava.

Nakon završne molitve, sestre su se uputile prema dvorani za kulturna događanja. Kada su Alyssa i Jessie ušle, vidjele su stol s desertima okružen sestrama koje su se pitale: »Kako su znali?«

Svaki je muffin bio ukrašen bijelim šlagom i jednim jednostavnim, prekrasnim, krhkim, cvjetićem nezaboravka od pet latica. ■

Gale Ashcroft, Arizona, SAD

NAPOMENA

1. Vidi Dieter F. Uchtdorf, »Forget Me Not«, *Liahona*, studeni 2011, 120.

OBEĆANJE MI JE DALO NADU

Ubrzo nakon našeg vjenčanja, suprug i ja blagoslovljeni smo sinom. Kada sam vidjela njegov osmijeh i zagledala se u njegove oči, osjećala sam se dužnom Nebeskom Ocu. Naš sin je bio savršen za mene. Suprug i ja svakodnevno smo zahvaljivali Gospodinu na tako dragocjenom daru.

Dana 19. veljače 2009. godine spakirala sam se za povratak u školu kako bih završila posljednju godinu školovanja. Suprug i ja nismo znali da će sljedećeg dana naš ljubljani sin dobiti groznicu i napustiti svoj smrtnički život.

Za mene je to bilo teško iskustvo. Članovi našeg odjela došli su u naš dom kako bi nas utješili Svetim pismima i pjesmama te se molili zajedno s nama. Cijenila sam njihovu sućut, no prevladavala je tuga za mojim sinom. Kad god sam razmišljala o njemu, oči su mi se punile suzama.

Četiri dana nakon njegove smrti, bila sam nadahnuta proučavati *Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith*. Dok sam držala knjigu, u mojim je rukama bio otvoren naslov »Riječi nade i utjehe u vrijeme smrti«. Počela sam čitati i bila sam duboko ganuta tragičnim gubicima koje su pretrpjeli Joseph i Emma dok su osnivali svoju obitelj. Kada sam došla do odlomka iz govora proroka na sprovodu dvogodišnje djevojčice, osjećala sam se kao da je netko izlio hladnu vodu po meni, hladeći moje tugom vođene misli.

Pozvala sam svog supruga. Zajedno smo čitali: »Postavio sam... pitanje, zašto nam tu djecu, nevinu djecu, oduzimaju... Gospodin oduzima mnoge, čak i u najranijem dobu života, kako bi mogli izbjeći... tugama i zlu sadašnjeg svijeta, jer su bili prečisti i previše ljupki da bi živjeli na zemlji. Stoga, razmotrimo li ispravno, umjesto žalosti imamo razloga radovati se jer su izbavljeni od zla, a mi ćemo ih uskoro imati ponovno.«

Prorok je dodao: »Može se postaviti pitanje – 'Hoće li majke imati svoju djecu u vječnosti?' Da! Da! Majke, imat ćete svoju djecu jer će ona imati vječni život, jer je njihov dug otplaćen.«¹

Otkad smo pročitali te prekrasne riječi, naše su obiteljske molitve bile

pune zahvalnosti za obećanje da ćemo kroz pomirenje Isusa Krista opet biti s našim sinom.

Danas imamo troje prekrasne djece, braću našem preminulom sinu. Naučili smo ih istinskom i vječnom evanđelju, koje će ih dovesti natrag njihovom Nebeskom Ocu i njihovom Spasitelju, Isusu Kristu.

Znam da je poruka proroka Josepha Smitka o životu nakon smrti istinita. Bit ću zauvijek zahvalna za nadu, mir, radost i sreću koju je donijela našoj obitelji – s obje strane vela. ■

Juliana Fayehun, Lagos, Nigerija

NAPOMENA

1. *Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith* (2007), 176, 177.

Dok sam držala knjigu, u rukama sam imala otvoren naslov »Riječi nade i utjehe u vrijeme smrti«.

IMAO SAM MNOGO ZA PODIJELITI

Uvijek sam razmišljao o pripravnosti u hitnim slučajevima i o brizi za svoju obitelj i sebe u tim uvjetima. No, naučio sam gledati pripravnost drugačije jednog nedjeljnog jutra u južnoj Floridi godine 1992. Uragan Andrew, jedan od najrazornijih i najskupljih uragana koji su pogodili Sjedinjene Američke Države, omeo je prekrasno ljeto u Miamiju, u Floridi.

Privremeno sam živio sâm u stanu na plaži, za vrijeme dok sam pohađao tromjesečni orijentacijski program za posao. Kada je upozorenje o uraganu stiglo i kad sam doznao da se trebam evakuirati iz našeg stana do podneva, jedan je suradnik rezervirao hotelske sobe u kontinentalnom području za naše suradnike i mene. Obložio sam daskama svoje prozore i spremio osobne stvari.

U očekivanju jednotjednog posjeta moje supruge i djece, prethodno sam

kupio dovoljno hrane i vode za svoju šesteročlanu obitelj. Bio sam smiren znajući da sam imao sigurno mjesto kamo otići i dovoljno hrane za nekoliko tjedana.

Dok sam se pripremao za odlazak u 10.30 h osjećao sam se dobro – sve je bilo u redu. Kleknuo sam u molitvi, zahvaljujući Nebeskom Ocu za svoje blagoslove i tražeći njegovu pomoć tijekom nadolazeće oluje. Kada sam završio molitvu, Duh me nadahnuo da kažem: »Ako ima itko kome je potrebna pomoć, molim te, pomogni mi da ga pronađem.«

Nakon nekoliko minuta, osamdesetogodišnja udovica pokucala je na moja vrata. »Oprostite«, rekla je. »U pogrešnoj sam sobi. Tražim prijatelja.«

Izgledala je izgubljeno. Kada sam ju upitao mogu li joj pomoći, bila je posve zbunjena i rekla mi je da ne zna što činiti ili kamo otići. Upitao

sam ju gdje živi i zajedno smo pošli prema njezinom stanu, procijenili njezino stanje i razmislili o njezinim mogućnostima.

Rekao sam joj da moja tvrtka možda ima prostor u jednoj od naših hotelskih soba i pozvao sam ju da odsjedne s našom skupinom. Uzdahнула je s olakšanjem. Brzo smo se spakirali i osigurali njezin stan i osobne stvari, a ja sam sredio da ju jedan suradnik autom odveze do hotela.

Dok sam se pripremao za odlazak, još su dvije udovice zamolile za pomoć. Pomogao sam im da se smire kako bi jasnije mogle razmišljati i pronaći sklonište. Kada sam uzeo prtljagu svojih suradnika, još je jedna starija udovica zamolila za pomoć. Smjestili smo njezine lomljive stvari na sigurna područja i pomogli joj pripremiti se za odlazak.

U međuvremenu su radnici pozvali dvojicu studenata koji su živjeli na otoku da odsjednu sa skupinom u hotelu na kontinentu. Jedina hrana koju su imali bila je šaka grickalica i litru mineralne vode. Srećom, imao sam mnogo za podijeliti, ne samo s njima već i sa svima drugima.

Kakvog li blagoslova kada te priprema i vodi Gospodin! To mi je dopustilo da svojim utjecajem umirim druge tijekom alarmantnog razdoblja i provedem gotovo sve svoje vrijeme pomažući drugima, ne brinući se o samome sebi. Stekao sam novu razinu zahvalnosti za savjet naših svećeničkih vođa da budemo pripremljeni. ■

Brent Fisher, Kalifornija, SAD

Kada sam ju upitao mogu li joj pomoći, bila je posve zbunjena i rekla mi je da ne zna što činiti ili kamo otići.

ČEKAJUĆI SVITANJE

Sjene su obavile sobu tamom dok sam budna slušala disanje svoga muža pokušavajući odrediti spavali. Prošlo je samo dva dana otkad je naša 12-godišnja kći preminula od posljedica iznenadne tragične nesreće. Opet sam sklopila oči, no san nije htio doći. Moje je srce čežnulo za kćeri. Sve znanje o naumu spasenja nije moglo olakšati tu bol i činjenicu da mi nedostaje.

Kako se bližila zora, osjetila sam iznenadnu, intenzivnu čežnju. Sunce će ponovno izaći, a ja sam u svojoj glavi vidjela nebo okupano nježnim ružičastim svjetlom. Naša je kći voljela ružičastu boju. Ružičasto je svitanje bilo upravo ono što mi je trebalo da ponovno osjetim njezinu blizinu.

»Hajdemo gledati izlazak sunca«, šapnula sam svom pospanom mužu.

Stajali smo na prilazu, okrenuti prema istoku i čekali... i čekali. Iako je nebo bilo osvjetljeno, sunce se nije probijalo kroz niske oblake.

Naslonila sam glavu na muževo rame i uzdahnula, pokušavajući prikriti razočaranost. Ali ja sam željela više. Trebala sam više. Zacijelo je Nebeski Otac mogao udijeliti mi tu želju nakon što je uzeo našu djevojčicu u svoj dom k sebi.

Dok se moj muž vraćao unutra, gledajući iza sebe prema zapadu, rekao je: »Pogledaj!«

Okrenula sam se. Iza nas oblaci su bili okupani krhkim rumenilom, okruženi zlatnim svjetlom. Zastao mi je dah, a suze su mi navrle na oči. Bilo je ljepše no što sam si ikada

mogla zamisliti. Osjetila sam kao da me je moja kći zagrlila. Zнала sam da je Nebeski Otac bio svjestan boli u mom srcu i slao je obećanje nade u budućnost – nježni podsjetnik na vječne obitelji i sve prekasne trenutke koji će tek doći.

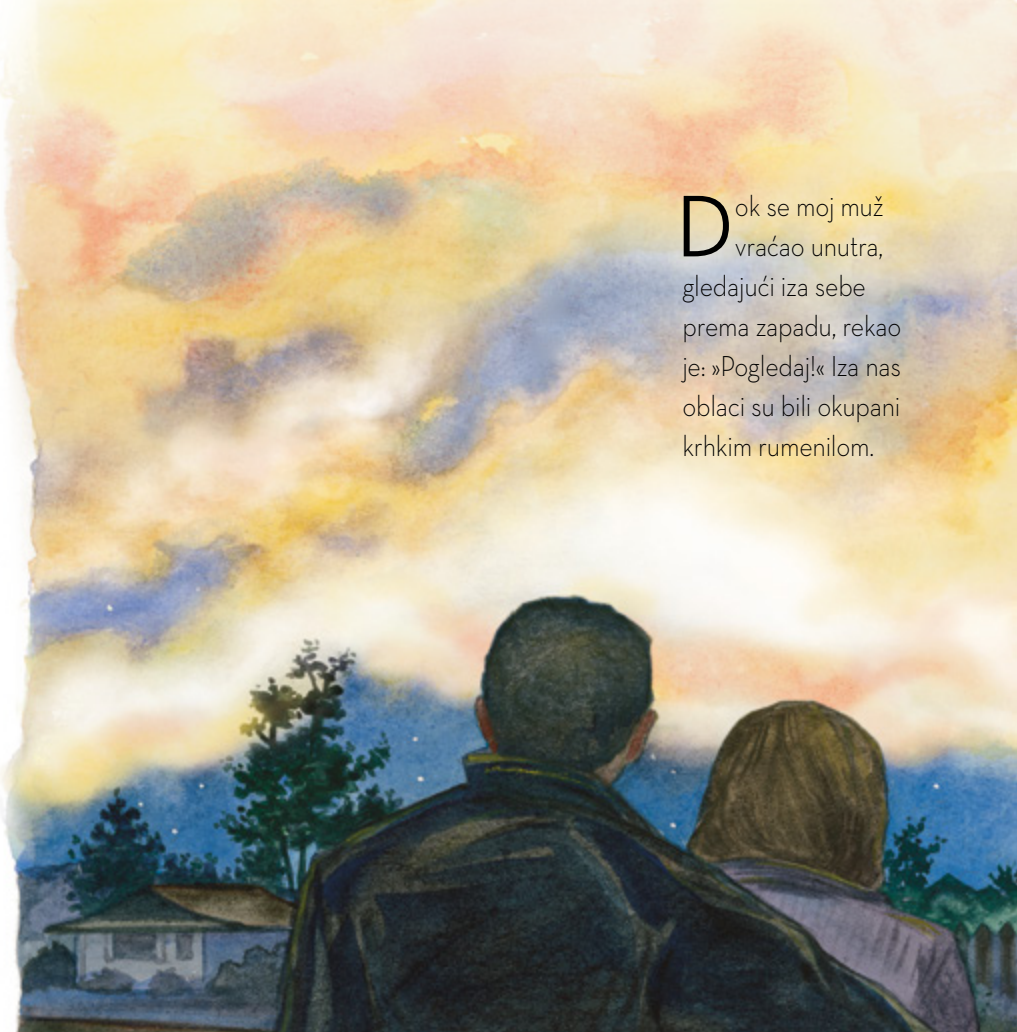
Često sam razmišljala o tom prekrasnom trenutku i novoj perspektivi koju mi je pružio. Tko još gleda izlazak sunca na zapadu? A opet tamo me je moje čudo čekalo. Koliko li sam blagoslova i čuda propustila jer su dolazila iz neočekivanih mjesta? Koliko sam se puta usredotočivala na ono što sam mislila da se treba dogoditi i propustila slavu onoga što postoji?

Uporno smo se molili za čudo koje

je uskraćeno, no dok sam gledala oko sebe svojom novom perspektivom, vidjela sam čudo kada su se četiri života poboljšala donacijom organa naše kćeri, čudo obiteljske ljubavi, i jedinstva odjela i čudo službe. Osjetila sam duboku tugu, no i moćnu nadu koja je ispunjavala moju dušu svakim rumenim svitanjem, svakim ružičastim zalaskom i svakim ružičastim cvijetom koji mi se našao na putu.

Sada dok sunce izlazi gledam prema istoku, a zatim se okrećem prema zapadu. Smiješim se sa spoznajom da uvijek ima čuda i blagoslova – te da će sunce uvijek prekriti naše tuge ako mu to dopustimo. ■

Julia Wagner, Ohio, SAD

Dok se moj muž vraćao unutra, gledajući iza sebe prema zapadu, rekao je: »Pogledaj!« Iza nas oblaci su bili okupani krhkim rumenilom.

Bude li oko vaše uprto jedino na

Katherine Nelson i Heidi McConkie

Na predsmrtničkom vijeću na nebu kada je Isus Krist dobrovoljno pristao biti našim Spasiteljem, rekao je Ocu: »Oče, budi volja tvoja i nek ti je slava u vjekove« (Mojsije 4:2).

Gospodin uvijek postavlja primjer slavljenja Oca. Tijekom svog smrtničkog službeništva, Spasitelj nikada nije privlačio pažnju na sebe, nego je radije usmjeravao svoje sljedbenike k Ocu, podučavajući: »Tko vjeruje u me, ne vjeruje toliko u me, nego radije u onoga koji mene posla« (Ivan 12:44). Svojim držanjem, izgledom, riječju i djelima Spasitelj nas je podučio o značaju čednosti.

U svojoj posvećenosti da slijede Spasitelja, mlade odrasle osobe citirane u ovom članku osvrću se na svoje unutarnje i vanjske izražaje čednosti i iznose nam kako je njihova predanost slavljenju Boga oblikovala njihov karakter i vodila njihova djela.

slavu moju

Slaviti Boga i isijavati svjetlo

Mi bolje shvaćamo kako čednost slavi Boga kada shvatimo što čednost zapravo jest. U *Odani vjeri* objašnjava se: »Čednost je stav poniznosti i pristojnosti u odijevanju, dotjerivanju, govoru i ponašanju. Ako ste čedni, ne privlačite nepristojnu pozornost na sebe. Umjesto toga, nastojite 'proslavit[i]... Boga svojim tijelom' (1. Korinćanima 6:20).«¹

Dok učimo biti čedni kao što je Spasitelj bio, pozdravljamo Duha u naše živote, ispunjavajući obećanje »bude li oko vaše uprto na [Božju] slavu, cijelo će vam tijelo biti svjetlošću ispunjeno« (NiS 88:67). Dok čitate kako druge mlade odrasle osobe razumiju čednost, možete razmisliti kako povećati vaše osobno duhovno svjetlo

Kako živjeti čedno u govoru, ponašanju i izgledu može pomoći u isijavanju svjetla i slave Boga?

i ojačati unutarnju predanost i vanjsko izražavanje čednosti.

Budite čedni u govoru i ponašanju

»Vaše riječi i djela mogu imati dubok utjecaj na vas i druge. Izrazite se kroz čist, pozitivan, uzdižući govor i djela koja donose sreću onima oko vas. Vaš trud da budete čedni u riječima i djelu vodi do povećanog vodstva i utjehe Duha Svetoga.«²

Dar'ja Sergeevna Shvydko iz Volograda u Rusiji objašnjava da smo čedni u našem govoru ako se odnosimo prema drugima s poštovanjem i koristimo »mekoću glasa i mirno izražavamo svoje misli bez korištenja grubih ili neprimjerenih riječi.« Čedni je govor lišen ogovaranja, ruganja, ismijavanja i sarkazma. Nikada

MLADE ODRASLE OSOBE

ne omalovažava druge ili napuhuje nečija ega, jednostavno pokazuje do brotu i prepoznaje božanstvenost sve djece Nebeskog Oca.

Naš govor treba također odražavati poštovanje prema Božanstvu: »Izbjegavajte prljav govor i nemarno, neuljudno korištenje Gospodinovog imena što je tako uobičajeno u svijetu... Neuljudna priroda takvog govora...

»Čednost je stav poniznosti i pristojnosti u odijevanju, dotjerivanju, govoru i ponašanju. Ako ste čedni, ne privlačite nepristojnu pozornost na sebe.«

ograničava [našu] sposobnost primiti tihe poticaje Duha Svetoga.«³

Kao što nečedan govor poput ogo varanja i ismijavanja može narušiti odnose, čedan govor kultivira dublju predanost Bogu i, kako objašnjava Kelly Prue iz Ute, SAD, »povećava našu sposobnost izgradnje pozitivnih odnosa s drugima. Naš nam čedan govor pomaže iznijeti ono najbolje u drugima.«

Čednost u govoru i čednost u ponašanju idu jedno s drugim. »Važno

je biti čedan u govoru i ponašanju jer to odražava tko ste i koje su vaše vrijednosti«, govori Mike Olsen iz Ute. Ljudi primjećuju kada riječi i djela nisu usklađeni. Naš govor koji uzdiže druge i proslavlja Boga treba biti praćen i odgovarajućim djelima. Kroz djela služenja i dobrote pokazujemo da naša predanost uzdizati druge i poštivati Boga ide dublje od naših riječi. Naši primjeri sljedbeništva kroz riječi i djela mogu biti utjecaj za dobro.

»Ja uistinu cijenim čednost u ponašanju i govoru«, govori Carrie Carlson iz Colorada, SAD. »Ima nešto tako dragocjeno u onome koji je ponizan i ne čini stvari iz motivacije dobivanja pažnje. Oni koji govore čedno postaju snažna plovila za Gospodina.«

Budite čedni u odijevanju i izgledu

»Čednost [u odijevanju] pomaže nam iznijeti ono najbolje u nama pomažući nam usredotočiti se na ono duhovno umjesto na naravnog čovjeka«, govori Paul Cave iz Ute. Odijevajući se čedno, ohrabrujemo druge da nas prepoznaju i cijene nas zbog naše osobnosti i karaktera, a ne zbog toga kako izgledamo.

Naš način odijevanja ne samo što odašilje poruku drugima kako bi se trebali odnositi prema nama, nego također utječe i na to kako se mi vidimo i odnosimo prema nama samima. »Iz evanđelja učimo da je naše tijelo dar od Boga«, kaže Luis Da Cruz Junior iz Brazila. »Naša nam tijela pomažu

da napredujemo i postanemo poput našeg Oca. Iz tog je razloga važno odijevati se čedno. Čineći tako, pokazujemo Bogu i drugima da poštujemo taj dar i da poštujemo druge.«⁴

Carrie objašnjava: »Namjera nečedne odjeće je oslikati tijelo kao fizički objekt odvojen od duha s osobnošću i karakterom. Biti čedna, čak i ako me to ponekad stoji više novaca i definitivno više vremena, pomoglo mi je da naučim kako je moje tijelo posuda dragocjenog duha s božanskim potencijalom i sudbinom, rođena i odgojena od Nebeskih roditelja. Ono zaslužuje mnogo više brige i poštovanja nego što to mogu riječi iskazati.«

U knjižici *Odani vjeri* učimo: »Uz izbjegavanje [nečedne odjeće], trebali bi izbjegavati krajnosti u odijevanju, izgledu i frizuri. Odjeća, uljepšavanje i navike uvijek trebaju biti uredne i čiste, nikada neuredne ili neprimjereno nemarne.«⁵ Načinom na koji se odijevamo i prezentiramo sebe, odražavamo svoje poštovanje prema Bogu, prema sebi i prema drugima.

Predani dosljednosti

Dok pokušavamo slijediti evanđeoska mjerila čednosti, pokazujemo svoju predanost kroz dosljednost, poštujući Gospodnje zapovijedi u svako doba, a ne samo kada je to prikladno.

Istinska predanost uvijek ima korijene u evanđeoskim načelima. Anthony Roberts iz Ute objašnjava: »Čednost je stanje uma, želja

svakodnevno hodati u razumijevanju evanđelja i naumu spasenja.« Dok uranjamo u evanđelje, naše se obraćenje može produbiti i povećati želja da živimo evanđeoskim načelima.

Shvatite svoju božansku narav

Dosljedno živeti čednost pomaže nam razumjeti i cijeniti svoje pravo prvorodstva, a znanje naše božanske

naravi može nas nadahnuti da budemo što više čedni. Raffaella Ferrini iz Firence, Italija govori: »Čednost je blagoslovila moj život jer mi je pomogla da se osjećam posebnom kćeri Nebeskog Oca, a to mi je znanje, zauzvrat, dalo želju da još više budem čedna.«

Ako dopustimo svijetu da definira tko smo, možemo oštetiti svoje samopouzdanje. Julianna Auna iz Ute opisuje svoje iskustvo: »Prije nego li sam

stekla svjedočanstvo o načelu čednosti, uvijek sam bila nesretna i duhovno nesigurna. To što sam svijetu dopustila da me odredi bilo je depresivno i duhovno osakaćujuće jer opsjednutost svijeta vremenskim, tjelesnim stvarima je okrutna i nemilosrdna. Nakon što sam odlučila oglušiti se na svijet i dopustiti da me umjesto toga odredi moj odnos s Bogom, moj je život postao lakši, slobodniji i sretniji.« Kada tražimo odobrenje od Nebeskog Oca umjesto od svijeta, pronalazimo veću sreću i radost u životu i veću motivaciju da budemo čedni.

Živite čednim životom

»Čednost se očituje u svemu što činimo: našem govoru, našem vanjskom izgledu, ponašanju, pa čak i mjestima koja posjećujemo«, kaže Galina Viktorovna Savchuk iz Novosibirsk, Rusija. Čedan je život usko povezan s našom predanošću evanđelju i našim odnosom s Bogom.

Instinska je čednost kombinacija i ponašanja i stava. Radeći na poboljšanju ili našeg ponašanja ili načina razmišljanja pomoći će nam da poboljšamo druge. Biti čedan u ponašanju i izgledom bez razvijanja cjeloživotne predanosti sprječava nas da primimo puninu blagoslova čednog života. Vjerovanje u sebe da smo čedni ljudi bez dovršavanja naših djela predstavlja samozavaravanje.⁶

U kontekstu čednosti, reći da su naše oči uprte jedino u slavu Božju

znači da smo iznutra i izvana predani živjeti čedno. Kao što oko treba biti usmjereno prema Bogu, tako i naš vanjski izgled i djela trebaju biti dosljedni načelima čednosti. Ali samo usmjerujući oko prema Bogu, ono nije samo uprto u njegovu slavu; nego treba biti usredotočeno na njega. Slično, čedna odjeća i izgled trebaju biti praćeni vizijom vječnih načela.

Dok usmjeravamo svoje oči prema Bogu, moći ćemo lakše usredotočiti svoju viziju prema njemu. Slično tome, dok usredotočujemo svoju viziju na Boga, naše će oči prirodno ići u njegovom smjeru.

Dok nastojimo živjeti čedno, osjetit ćemo kako utjecaj Duha raste u našim životima. Starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola je poučio: »Čednost je temelj kako bismo bili dostojni Duha. Biti čedan znači biti ponizan, a biti ponizan znači pozivati Duha da bude uz nas.«⁷ Uz Duha koji vodi naše misli i djela, naše će oči biti uprte jedino u slavu Božju i bit ćemo ispunjeni svjetlom. ■

Katherine Nelson živi u Uti, SAD. Heidi McConkie živi u Delawareu, SAD.

NAPOMENE

1. *Odani vjeri: Evanđeoska okosnica* (2004), 106.
2. *Odani vjeri* 108.
3. *Odani vjeri* 108.
4. Vidi *Odani vjeri*, 107.
5. *Odani vjeri* 107.
6. Vidi Lynn G. Robbins, »What Manner of Men and Women Ought Ye to Be?«, *Liahona*, svibanj 2011, 103.
7. Robert D. Hales, »Modesty: Reverence for the Lords«, *Liahona*, kolovoz 2008, 18.

Finskoj

● Obraćenje i žrtva u

Melissa Zenteno

Nekoliko kilometara od obale Helsinkija u Finskoj, nalazi se morska utvrda Suomenlinna izgrađena u 18. stoljeću u zaštitu od napadača. Protežući se preko šest otoka, ta utvrda predstavlja čvrstu odlučnost finskog naroda.

No, finski članovi posjećuju drugačiju zgradu kada doputuju u svoj glavni grad. Hram Helsinki Finska fizički je simbol njihova obraćenja i zaštite koju primaju živeći evanđelje.

Za Niila Kervinena, 24-godišnjeg mladića iz Rovaniemiija, u Finskoj, desetosatna vožnja vlakom do Helsinkija samo je malena cijena za blagoslov služenja u hramu.

Prije posvećenja hrama Helsinki Finska u listopadu 2006. godine, Niilo i drugi članovi njegova odjela trebali su otputovati u hram Stockholm Švedska ili u Kopenhagen Danska. »Za putovanja bi obično trebalo tjedan dana tijekom ljetnih praznika«, prisjeća se. Putovanje autobusom i spavanje po

šatorima na tim putovanjima neka su od najljepših sjećanja.

Ipak, imati hram u svojoj zemlji prekrasan je blagoslov. »Kada su najavili hram Helsinki, bio sam tako sretan«, kaže Niilo. »Još uvijek u mom srcu odzvanja molitva posvećenja kada uđem unutra.«

Ta je ljubav prema hramu odvojila Niila od njegovih prijatelja. »Finci naporno rade i uživaju u aktivnostima, no odvoje premalo vremena za duhovno u svojem životu«, objašnjava. Iako Niilo govori da je uvijek bio blagoslovljen dobrim prijateljima, dok je odrastao razlika između toga kako njegovi prijatelji žive i kako je on naučio živjeti postala je jasnija. To je bila razlika koja je uzrokovala da Niilo traži svoje vlastito svjedočanstvo kada mu je bilo 17 godina. »Morao sam odlučiti gdje stajati i kakvim ću biti«, govori. »Uz blagoslove Gospodina i usmjeravanje obitelji i dobrih prijatelja dobio sam snažnije svjedočanstvo o Crkvi.«

Kako je biti vjerna mlada odrasla osoba u Finskoj? Jedan mladić piše o svojoj kulturi i vjeri.

Govoreći o obraćenju starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola je rekao: »Obećavam vam da ćemo, kada saznamo istinu i obratimo se Gospodinu, ostati čvrsti i nepokolebljivi i nikada nećemo otpasti.«¹ Iako putovanje u Helsinki zahtijeva vrijeme i novac, Niilo se obvezao da će biti sljedbenik Kristov. A za Niila, to uopće nije bila žrtva. ■

NAPOMENA

1. David A. Bednar, »Converted unto the Lord«, *Liahona*, studeni 2012, 109.

VIŠE O NIILU**Što Finci obično jedu?**

Neka od mojih najdražih jela uključuju juhu od lososa i meso soba s pire krumpirom. Također, jedemo puno raženog kruha.

Čime se zabavljaš?

Volim snowboarding, gledati filmove ili jednostavno uživam u šetnji vani. Služio sam misiju u Japanu, tako da učim i japanski kada mogu.

Kako izgledaju izlasci u Finskoj?

Nemamo snažnu kulturu izlazaka. Ljudi obično pozivaju nekoga na izlazak samo ako ga već uvelike zanima. Eto, izlasci nisu mehanizam kako bi upoznali nekoga. Ima ovdje vjernih mladih odraslih, iako nema mnogo članova. Ponekad mladi odrasli članovu putuju velike udaljenosti kako bi išli na spoj s osobom koju su upoznali na plesu mladih odraslih.

**CRKVA U
FINSKOJ**

4.715 svetaca posljednjih dana
15 odjela
15 ogranaka
2 okola
1 misija
1 hram, posvećen 22. listopada 2006.

**PREMA
BROJEVIMA**

5.250.000 stanovnika (od siječnja 2012.)
187.888 jezera
179.584 otoka
2.2 milijuna sauna

ČINJENICE

Glavni grad:
Helsinki
Jezik: finski (suomi)

MUŠKARCI I ŽENE U DJELU GOSPODNJEM

U velikom svećeništvom podarenom naumu našeg Nebeskog Oca, muškarci i žene imaju različite, no jednako vrijedne uloge.

starješina
M. Russell Ballard
iz Zbora dvanaestorice apostola

Vjerujem da postoje neke istine koje i muškarci i žene trebaju shvatiti o važnoj ulozi koju žene imaju u jačanju i izgradnji kraljevstva Božjeg na zemlji. Žene su srce Crkve na mnogo načina. Stoga, uz Gospodnju pomoć, htio bih odati počast vjernim ženama i djevojkama Crkve. Vama drage sestre, gdje god živite na ovom svijetu, znajte da imate veliko poštovanje i povjerenje Prvog predsjedništva i Dvanaestorice apostola.

Započnimo s malim podsjetnikom o tome što činimo ovdje na zemlji.

Mi smo ljubljani duhovni sinovi i kćeri našeg Nebeskog Oca. Živjeli smo s njim u predsmrtničkom svijetu. Kako bismo ispunili misiju »ostvariva[nja] besmrtnost[i] i život[a] vječn[og] za čovjeka« (Mojsije 1:39), Nebeski Otac stvorio je naum kako bi pomogao svojoj djeci postići svoj najveći potencijal. Naum našeg Oca za čovjeka jest pad i privremena odvojenost od njega rođenjem u smrtnosti, dobivanjem tijela i ulaskom u razdoblje ispitivanja i iskušavanja. Njegov je naum da Spasitelj otkupi čovječanstvo od pada. Pomirenje našeg Gospodina Isusa Krista pruža

put kroz evandeoske uredbe i svete saveze za povratak u Božju nazočnost. Budući da ćemo živjeti u smrtničkom okruženju ispunjenom opasnošću i preprekama, Nebeski Otac i njegov Sin znaju da će nam trebati pristup moći većoj od naše vlastite. Znaju da ćemo trebati pristup njihovoj moći. Evanđelje i Kristov nauk daju svima koji ga žele prihvatiti moć da postignu vječni život i moć da nađu radost na putovanju.

Postoje i oni koji preispituju mjesto žene u Božjem naumu i Crkvi. Puno puta su me intervjuirali nacionalni i međunarodni mediji i mogu vam reći da je većina novinara s kojima sam surađivao imala unaprijed određene predodžbe o toj temi. Tijekom godina mnogi su postavljali pitanja implicirajući da su žene građani drugog reda u Crkvi. Ništa ne može biti dalje od istine.

Dopustite mi da navedem pet ključnih točaka kako bih ušao dublje u tu važnu temu.

1. Bog ima naum pomoći nam da postignemo vječni život

Naš je Nebeski Otac stvorio i muškarce i žene, svoje duhovne sinove i kćeri. To znači

da je spol vječan. Njegov je naum pomoći svima koji odaberu slijediti njega i njegovog Sina, Isusa Krista, da postignu svoju sudbinu kao nasljednici vječnog života.

Ako je naše krajnje uzvišenje njihov suštinski cilj i svrha i ako su sveznajući i savršeni, kao što znamo da jesu, tada oni najbolje razumiju kako nas pripremiti, podučavati i voditi tako da imamo najveće šanse osposobiti se za uzvišenje.

Gotovo svatko ima obitelj i prijatelje koji su se našli u najrazličitijim društvenim problemima. Svađa oko tih problema obično ne donosi nikakvo rješenje i zapravo može stvoriti sukob. Postoje neka pitanja o stavu Crkve o osjetljivim temama na koje je teško dati odgovor, a da bi svi bili zadovoljni. Međutim, kada u svojim molitvama pitamo Gospodina što osjećati i činiti u takvim

situacijama, postavlja se pitanje: »Vjeruješ li u Isusa Krista i slijediš li njega i njegovog Oca?« Vjerujem da će se gotovo svatko u Crkvi s vremena na vrijeme zapitati mogu li učiniti sve što se od njih traži. No, ako doista vjerujemo u Gospodina dolazi nam ponovna potvrda: »Vjerujem u Isusa Krista i voljan sam činiti sve što on želi da činim.« Tako se krećemo naprijed. Kako li su moćne riječi »Vjerujem u Isusa Krista!«

Naša svjedočanstva, stanje uma i dobrobit započinju spremnošću vjerovati da naš Otac na Nebu doista zna najbolje.

2. Crkvom se upravlja preko svećeničkih ključeva

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana Gospodinova je Crkva, a njegovom Crkvom upravlja se

svećeničkom ovlašću te svećeničkim ključevima i kroz njih. »Ključevi su svećeništva ovlast koju je Bog dao svećeničkim vođama da vode, nadziru i upravljaju korištenjem njegovog svećeništva na zemlji.«¹

Oni koji drže svećeničke ključeve – bilo da je to đakon koji drži ključeve za svoj zbor ili biskup koji drži ključeve za svoj odjel ili predsjednik okola koji drži ključeve za svoj okol ili predsjednik Crkve koji drži sve svećeničke ključeve – doslovno omogućavaju svima koji služe ili vjerno rade pod njihovim vodstvom da primjenjuju svećeničku ovlast i imaju pristup svećeničkoj moći.

Svi muškarci i žene služe pod vodstvom onih koji drže ključeve. Tako Gospodin upravlja svojom Crkvom.

Dopustite mi da ponovim ono što sam rekao na općem saboru u travnju 2013.: »U velikom naumu našeg Nebeskog Oca o svećeništvu, muškarci imaju jedinstvenu odgovornost posluživati u svećeništvu, ali oni nisu svećeništvo. Muškarci i žene imaju različite, no jednako vrijedne uloge. Baš kao što žena ne može začeti dijete bez muškarca, tako muškarac ne može bez žene u potpunosti iskoristiti moć svećeništva u uspostavljanju vječne obitelji... Gledajući u vječnost, moć prokreacije i svećeničku moć dijele suprug i supruga.«²

Zašto se muškarce zaređuje u svećeničke službe, a ne žene? Predsjednik Gordon Hinckley (1910–2008) je objasnio da je Gospodin, a ne čovjek, »onaj koji je odredio da muškarci u njegovoj Crkvi trebaju obnašati svećeništvo«, a i Gospodin je taj koji je podario žene »sposobnostima da dopune ovu veliku i čudesnu organizaciju, a to je ova Crkva i kraljevstvo Božje«...³ Kada je sve rečeno i učinjeno, Gospodin nam ne otkriva zašto je organizirao svoju Crkvu onako kako jest.

Nemojmo zaboraviti da oko jednu polovicu cjelokupnog podučavanja u Crkvi izvršavaju sestre. Veći dio vodstva pružaju naše sestre. Mnoge prilike za služenje i aktivnosti planirale su i vodile žene. Savjetovanje i drugo sudjelovanje žena u vijećima odjela i okola te u općim

vijećima u sjedištu Crkve daje potreban uvid, mudrost i ravnotežu.

Potrebno je da muškarci koji poštuju žene i posebne duhovne darove koje one imaju i žene koje poštuju svećeničke ključeve u rukama muškaraca, pozovu pune blagoslove neba u bilo kojoj aktivnosti u Crkvi.

3. Muškarci i žene su jednako važni

Muškarci i žene jednaki su u Božjim očima i očima Crkve, no jednakost ne znači da su isti. Odgovornosti i božanski darovi muškaraca i žena različiti su po svojoj naravi, no ne po svojoj važnosti ili utjecaju. Nauk naše Crkve postavlja žene na jednako mjesto, pa ipak različito od muškaraca. Bog ne gleda da je jedan rod bolji ili važniji od drugoga. Predsjednik Hinckley izjavio je ženama da »namjera našeg Nebeskog Oca... nije nikada bila da budete manje u krunskoj slavi njegovih stvaranja«.⁴

Muškarci i žene posjeduju različite darove, snage i različita gledišta i sklonosti. To je jedan od temeljnih razloga zašto trebamo jedni druge. Za stvaranje obitelji i izvršavanje djela Gospodnjeg potrebni su muškarac i žena. Muškarac i žena koji ispravno rade zajedno međusobno se nadopunjuju. Budimo oprezni da se ne pokušamo umiješati u naum našeg Nebeskog Oca i svrhe u našim životima.

4. Svi smo blagoslovljeni svećeničkom moći

Kada muškarac i žena odlaze u hram, oboje su podareni istom moći koja je svećenička moć. Dok se svećeničkim ovlastima upravlja kroz svećeničke ključeve, a svećeničke ključeve drže samo dostojni muškarci, pristup moći i blagoslovima svećeništva dostupan je svoj djeci Božjoj.

Naš je Otac na Nebu velikodušan sa svojom moći. Svi muškarci i sve žene imaju pristup toj moći za pomoć u svojim vlastitim životima. Svi koji su sklopili svete saveze s Gospodinom i koji poštuju te saveze, podobni su primiti

osobnu objavu, biti blagoslovljeni andeoskim posluživanjem, komunicirati s Bogom, primiti puninu evanđelja i, naposljetku, postati baštinici uz Isusa Krista svega što ima naš Otac.

5. Trebamo poznavati nauk i svjedočiti o njemu

Potrebno je da žene u Crkvi znaju Kristov nauk i svjedoče o obnovi na koji god način mogu. Nikada u povijesti svijeta nije postojalo složenije vrijeme. Sotona i njegovi podanici usavršavali su oružja u svome arsenalu stoljećima, a imaju iskustva i u uništavanju vjere i povjerenja u Boga i u Gospodina Isusa Krista među ljudskom obitelji.

Svi mi – muškarci, žene, mladi odrasli, mladi te mladići i djevojke – trebamo stati u obranu Gospodina i njegove Crkve, štititi ih i širiti zemljom. Trebamo više posebnih, utjecajnih glasova žena i njihovu vjeru. Trebamo vas da naučite nauk i da razumijete ono u što vjerujemo kako biste mogli svjedočiti o istinama svih stvari – bilo da ta svjedočanstva govorite oko vatre u kampu Djevojaka, na sastanku svjedočanstva, na blogu ili Facebooku. Samo vi možete pokazati svijetu kako Božje žene koje su sklopile saveze izgledaju i u što vjeruju.

Sestre, vaša je sfera utjecaja jedinstvena sfera – ona koja se ne može duplicirati od muškarca. Nitko ne može

braniti našeg Spasitelja s većom uvjerenošću ili moći od vas, kćeri Božje – vi koje imate toliko unutarnje snage i uvjerenja. Moć preobraćenog ženskog glasa nemjerljiv je, a Crkva treba vaše glasove sada više nego ikada.

Ostavljam vam svoje svjedočanstvo o tome da se nalazimo u vremenu kada moramo biti ujedinjeni. Moramo stajati zajedno – muškarci i žene, mladići i djevojke, dječaci i djevojčice. Moramo to činiti zbog nauma našeg Nebeskog Oca. Moramo ga braniti. Njega guraju sa strane. Mi ne možemo stajati sa strane kao članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana i dopustiti da se to nastavlja događati bez dovoljno hrabrosti da pustimo da se naš glas čuje.

Neka vas Bog blagoslovi da imate hrabrosti proučavati i znati jednostavne istine evanđelja, a zatim ih širiti kad god možete. ■

Iz govora sa sastanka duhovne misli održanog 20. kolovoza 2013. na sveučilištu Brigham Young. Kako biste vidjeli cijeli tekst na engleskom jeziku, posjetite speeches.byu.edu.

NAPOMENE

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, »This Is My Work and Glory«, *Liahona*, svibanj 2013, 19.
3. Gordon B. Hinckley, »Women of the Church« *Ensign*, studeni 1996, 70.
4. Gordon B. Gordon B. Hinckley, »Stand Strong against the Wiles of the World«, *Ensign*, studeni 1995, 98.

PRIPREMA ZA SLUŽENJE, SLUŽENJE ZA PRIPREMU

Bog vam je dao Aronovo svećeništvo jer ima zadatak za vas – sada i u budućnosti.

David L. Beck
Vrhovni predsjednik
Mladića

Jonathan je moj prijatelj koji je pristupio Crkvi prije četiri godine. On je jedini član Crkve u svojoj obitelji. Nakon što je primio Aronovo svećeništvo započeo je služiti drugima kao što nikada prije nije. Jonathan je znao da je za služenje trebao naučiti mnogo toga. Također je želio biti dostojan i pouzdaniji, stoga je proučavao evanđelje, molio se i prisustvovao nedjeljnim sastancima i vjeronauku. Naporno je radio kako bi održavao zapovijedi i pravila Crkve. Marljivo je ispunjavao svoje svećeničke obveze, uključujući i dužnost kućnog učitelja. Njegova knjiga *Dužnost prema Bogu* pomogla mu je da razumije te dužnosti i nauči kako ih ispunjavati.

Jonathanova vjerna svećenička služba dala mu je duhovnu snagu. Pomogla mu je da se zaštititi od zlih utjecaja. U velikoj je mjeri sam sebe izgradio dok je služio i pripremao se za svoju budućnost. Protekle je godine dostojno primio Melkisedekovo svećeništvo i hramsko podarivanje. Sada služi misiju u Brazilu.

Aronovo se svećeništvo često naziva »priprema svećeništvo«. Bog vam je dao Aronovo svećeništvo jer ima zadatak za vas – sada i u budućnosti. Vaša vjerna služba u Aronovom svećeništvu priprema vas za još veće prilike služenja u nadolazećim godinama. Poput Jonathana, pripremate se da

»primite Melkisedekovo svećeništvo, primite hramske blagoslove, služite cjelodnevnu misiju, budete suprug i otac pun ljubavi te nastavite cjeloživotnu službu Gospodinu« (*Odani vjeri: Evanđeoska okosnica* [2004], 4).

Možda nećete znati sve detalje prekrasnih prilika koje je Nebeski Otac sačuvao za vas, no uvjeren sam da ćete biti pripremljeni suočiti se s njima ako upamtite činiti sljedeće kao obnašatelj Aronovog svećeništva.

Slijedite Isusa Krista

Kao obnašatelj svećeništva, predstavnik ste Isusa Krista. To znači da se od vas traži da ga slijedite i činite sve što bi on činio. Što bi on učinio? U svakoj situaciji, posvetio je svoj život služeći i blagoslivljajući druge. Tako biste trebali i vi. Započnite služiti drugima – a zatim se izgrađujte i poboljšavajte kako biste mogli dati još više od sebe! Sjetite se kako se Isus izgradio u svojoj mladosti: On je »napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima« (Luka 2:52).

Dio sljedbeništva Spasitelja jest postajati mudrijim i tjelesno zdravijim u svojoj mladosti. To zahtijeva da naporno radite i uvijek činite najbolje (vidi NiS 4:2). Uživajte Božju naklonost dok mu se približavate tijekom dana molitvom, proučavanjem evanđelja,

OBNAŠATELJI ARONOVOG SVEĆENIŠTVA:

KAKO SE MOGU PRIPREMITI ZA:

Slijedite Isusa Krista kroz

- svakodnevnu molitvu i proučavanje evanđelja
- poslušnost
- traženje Božje volje

Poslužujte svećeničke uredbe poput

- blagoslivljanja sakramenta
- krštenja drugih

Uvijek poslužujte

- jačanjem obitelji i članova zbora
- spašavajući manje aktivne članove
- služenjem potrebitima

Primanje Melkisedekovog svećeništva

Primanje hramskih blagoslova

Služenje misije

Postati suprug i otac

poslušnošću i službom. Uživajte naklonost drugih kada ste ljubazni i odani svojoj obitelji i kada ste kristoliki prijatelj svima.

Upamtite da je Isus uvijek vršio Očevu volju. Vi slijedite Krista kada tražite Božju volju kroz dan da vodi vašu službu i djelo temeljem duhovnih poticaja koje primete.

Poslužujte svećeničke uredbe

Svećeničke uredbe potrebne su svoj Božjoj djeci i jednako blagoslivljaju sinove i kćeri. Od trenutka kada postanete đakonom možete pomoći u posluživanju svećeničkih uredbi dijeljenjem sakramenta. Nastavit ćete posluživati svećeničke uredbe u Aronovom svećeništvu kasnije dok se pripremate i blagoslivljate sakrament, krstite i sudjelujete u zaređivanju drugih obnašatelja Aronovog svećeništva.

Za sudjelovanje u svetim uredbama morate biti čisti. Vaša smrtnička čistoća može dodati veliku duhovnu moć uredbama koje poslužujete. Nastojite biti dostojni na svaki način za nošenje svetih posuda Gospodnjeg sakramenta (vidi NiS 38:42). Čineći to, možete stati pred vaš odjel ili ogranak kao istinski predstavnici Isusa Krista. Oni će biti blagoslovljeni vašom odlučnošću da obdržavate saveze koje im pomažete obnoviti.

Uvijek poslužujte

Kao obnašatelj Aronovog svećeništva, imate dužnost posluživanja. U svako doba tražite prilike za posluživanje svojoj obitelji,

prijateljima, članovima zbora i drugima.

Sve što činite u svećeništvu pomaže vam da služite drugima tjelesno i duhovno. Primjerice, kada pomažete svom biskupu ili predsjedniku ogranka služeći obitelji čiji ste kućni učitelji, učite kako otkriti tuđe potrebe i pobrinuti se za njihovo ispunjenje. Također, posluživat ćete drugima dok posežete kako biste osnažili vaše članove zbora i spasili one manje aktivne, sakupili posne prinose za pomoć siromašnima i potrebitima, obavljali fizički rad za bolesne i nemoćne, podučavali i svjedočili o Kristu i njegovom evanđelju, olakšavali terete obeshrabrenima.

Vi poslužujete dok podučavate lekcije na sastancima vašeg zbora i kućnim obiteljskim večerima. Poslužujete i dok pozivate sve da dođu Kristu (vidi NiS 50:29) – kod kuće, u vašem zboru, školi, s cjelodnevnom misionarima ili gdje god se nalazili.

Vaša budućnost

Razgovarajte s vašim roditeljima ili savjetnicima što će se od vas zahtijevati u budućim ulogama kao obnašatelja Melkisedekovog svećeništva, misionara, supruga i oca. U prazan prostor upišite neke od tih odgovornosti i kako se možete pripremiti za njih danas dok služite u Aronovom svećeništvu. Možda vam se to sada čini previše, no upamtite da je najbolji način pripremiti se jednostavno činiti ono što Nebeski Otac od vas traži da činite danas. Pronađite sreću dok sada služite i pripremate se za slavnu budućnost. ■

MOĆ BLAGOSLOVITI SVE LJUDE

Crkveni su nas vođe podučavali da su svećeničke uredbe i savezi dostupni svojoj Božjoj djeci - muškarcima i ženama.

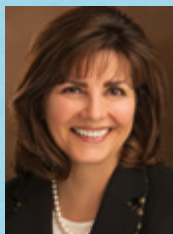

»Svećeništvo je moć i ovlast Božja dana za spasenje i blagoslov svih – muškaraca, žena i djece. ...

»Postoje posebni blagoslovi od Boga

za svaku dostojnu osobu koja je krštena, primila Duha Svetoga i redovito blaguje sakrament. Hram unosi dodatno svjetlo i snagu zajedno s obećanjem vječnog života [vidi NiS 138:37, 51].«

Starješina Neil L. Andersen iz Zbora dvanaestorice apostola, »Power in the Priesthood«, *Liahona*, studeni 2013, 92.

»Svećeničke uredbe i savezi omogućavaju pristup punini blagoslova koje nam je Bog obećao, a koji su mogući Spasiteljevim pomirenjem. One naoružavaju sinove i kćeri

Božje moću, Božjom moću, te nam pružaju mogućnost da primimo vječni život – da se vratimo u Božju prisutnost i živimo s njime u njegovoj vječnoj obitelji.«

Carole M. Stephens, prva savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Potpornog društva, »Do We Know What We Have?«, *Liahona*, studeni 2013, 12.

»Presudno je za nas shvatiti da je Nebeski Otac osigurao način za sve svoje sinove i kćeri da imaju pristup blagoslovima svećeništva te da budu ojačani moću svećeništva. Središte Božjeg nauma za njegovu duhovnu djecu je njegova izjava: 'To je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka' (Mojsije 1:39).«

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, »This Is My Work and Glory«, *Liahona*, svibanj 2013, 19.

DONOŠENJE BLAGOSLOVA SVEĆENIŠTVA U VAŠ DOM

Bonnie L. Oscarson
vrhovna predsjednica
Djevojaka

*Dok obrđavate
svoje saveze,
unosite sveće-
ničku moć
blagosloviti svoj
dom i obitelj.*

Kako vi kao mladić ili djevojka, bez obzira na obiteljske okolnosti, možete dobiti moć svećeničkih saveza koje ste sklopili prilikom krštenja da biste ojačali svoj dom i obitelj? Razumijevanje uloge i važnosti naše obitelji u Gospodnjem naumu može nas nadahnuti da cijenimo obećanja koja smo dali trudeći se da se naša najbolja i najuzbudljivija služba odvija unutar naših vlastitih domova. Pogledajmo zajedno neke načine kako privući moć naših saveza da bismo ojačali i služili onima koji nam najviše znače.

Kako biste odgovorili?

Ponedjeljak je navečer, a vi imate cijelo čudo domaće zadaće. Čujete oca kako poziva obitelj da se okupi za kućnu obiteljsku večer. Što ćete učiniti?

Izbor A: Odgovarate: »Ali, tata, nemam vremena za to večeras! Moram učiti!«

Izbor B: Brzo pomažete okupiti svoju

braću i sestre i veselo sudjelujete u molitvama, glazbi i porukama.

Kada kod kuće imate svećeničko vodstvo

Podržavanje svojih roditelja voljno sudjelujući u kućnoj obiteljskoj večeri, obiteljskoj molitvi i obiteljskom proučavanju Svetih pisama, jedan je od načina kako ojačati svećeničko vodstvo kod kuće. Postoje i mnogi drugi načini poput:

- molitve za vaše roditelje (oni gotovo sigurno mole za vas svaki dan),
- podrške vašim roditeljima u njihovim crkvenim pozivima i pomaganja u kući, osobito kada su zaposleni posebnim zadacima,
- pomaganja vašim roditeljima u dobrodošlici kućnim učiteljima kada dođu, a zatim pažljivog slušanja njihove poruke,
- čuvanja mlađe braće i sestre tako da roditelji mogu otići u hram i sudjelovati

u svećeničkim uredbama, u slučaju ako postoji hram u vašem području.

Upamtite da nisu samo roditelji ti koji su odgovorni za pozivanje i održavanje Duha u vašem domu. Možete učiniti toliko toga da biste pozvali Duha kroz svoja djela i ponašanje. Činite li svoj dio kako biste pozvali utjecaj Duha u vaš dom?

Kada kod kuće nemate svećeničko vodstvo

Obitelji ne izgledaju i ne funkcioniraju na isti način. Možete imati obitelj sa samohranim roditeljem ili obitelj gdje nema obnašatelja svećeništva koji je predsjedatelj u vašoj kući. Ipak, postoji mnogo načina kako biste pozvali svećeničku moć da ojačate sebe i svoju obitelj. Ovo su stvari koje bismo trebali činiti, bez obzira na naše okolnosti:

- imati osobnu molitvu, proučavati Sveta pisma i postiti. Ta će vam nastojanja pomoći da duhovno ojačate i pozovete Duha u svoj život i vaše područje djelovanja;
- odvojiti vremena za veličanje svojih poziva ili crkvenih zadataka i biti pripremljen za nedjeljnu nastavu. To vam pomaže da imate povjerenja u sebe i tako pokazujete podršku svećeničkim programima;
- pokazivati poštovanje svim članovima svoje obitelji i podržavati njihove

svrsishodne aktivnosti. Te odluke pomažu ojačati cijelu obitelj;

- pričati sa svojom obitelji o onome što ste naučili i radili u crkvenim razredima i zborovima. To je način kako donijeti evanđeoska naučavanja u dom;
- pronaći načine služiti onima oko sebe kroz jednostavna djela dobrote;
- pomagati u kući čineći sitne kućanske poslove ili pomagati bratu ili sestri;
- pokazivati kristoliku ljubav svojoj obitelji – to će imati veći utjecaj na izgradnju jake obiteljske veze više od ičega što možete učiniti.

Poštivanje vaših saveza

Služenjem, ljubavlju i jačanjem naših obitelji, vjerni smo savezima koje smo sklopili prilikom krštenja da stojimo kao svjedoci Isusa Krista, obdržavamo njegove zapovijedi i jačamo one oko nas. Možemo privući snagu svećeničkih saveza da bude blagoslov i da pomogne našim kućama i obiteljima. *Svećeništvo, služba, i dom* riječi su koje vječno trebaju biti povezane u našim domovima. Članovi naših vlastitih obitelji trebaju biti na prvom mjestu dok pronalazimo načine kako sudjelovati u naumu spasenja. Kada jačamo naše obitelji, također jačamo i Crkvu, naše zajednice, a i svijet. ■

»Obitelj je
u središtu
Stvoriteljeva
nauma za vječni
cilj njegove
djece.«

»Obitelj: Proglas svijetu«,
Liahona, studeni 2010, 129.

»Najvažnije
Gospodnje
djelo koje ćete
ikad učiniti bit
će ono među
zidovima vaših
vlastitih domova.«

Naučavanja predsjednika Crkve:
Harold B. Lee (2000), 134.

POUZDANJE DOSTOJNOSTI

*Želio bih govoriti o tome kako imati
posve posebnu vrstu pouzdanja.*

starješina
Jeffrey R. Holland
Iz Zbora dvanaestorice apostola

Moja poruka vama je poruka nade i ohrabrenja sada i nadalje u vašim životima. Na svijetu ima dosta nevolja, no uvijek ih je bilo u svakom dobu i svakoj eri. Nemojte se opterećivati njima i nemojte da vas obeshrabre. Godine koje dolaze bit će ispunjene predivnim prilikama i velikim blagoslovima. Nastavit ćemo napredovati u znanosti i tehnologiji, medicini i komunikaciji – svim područjima koji toliko obogaćuju naše živote. Živite u najslavnije vrijeme koje svijet poznaje, s više blagoslova za više ljudi diljem svijeta nego u bilo koje drugo vrijeme u povijesti. Upamtite – vaša baka nikada nije niti sanjala o digitalnom tabletu kada je bila vaših godina, a vaš djed još uvijek ne zna kako poslati tekstualnu poruku. Stoga, budite sretni, zdravi i optimistični.

Govorim ovo djelomično i zbog toga što sam nedavno pročitao članak o tome da najučestalija bolest kod mladih ljudi danas nije dijabetes, bolest srca ili rak (ti su problemi obično rezervirani za osobe moje dobi, ne vaše). Ne, bolest tinejdžera i onih u ranim dvadesetima, izvještava članak,

jest sumnja u samog sebe, strah od budućnosti, manjak samopouzdanja i općeniti nedostatak pouzdanja u same sebe i svijet oko sebe.

Iako sam prilično stariji od vas, shvaćam vaše brige jer sam većinu svog mladog života bio suočen sa situacijama u kojima nisam imao mnogo samopouzdanja. Sjećam se da sam nastojao imati dobre ocjene, nadajući se da ću dobiti priliku za stipendiju, i pitajući se zašto se čini da su drugi nadareniji u toj kategoriji od mene. Sjećam se godina i godina sportskih natjecanja na kojima sam pokušavao igrati s pouzdanjem potrebnim za uspjeh u sportovima u srednjoj školi i na fakultetu, očajnički želeći pobijediti u velikoj igri ili donijeti kući prestižni naslov prvaka. Osobito se sjećam nedostatka pouzdanja s djevojkama, što je tako česti uzrok tjeskobe kod mladića. Neizmjerne sam zahvalan sestri Holland što mi je dala priliku. Da, mogu se sjetiti svih onih stvari kojih se i vi sjećate – nesigurnosti u svoj izgled, kako ću biti prihvaćen ili kakva me budućnost čeka.

Moja svrha ovdje nije razgovarati o svim tim problemima s kojima se mlada osoba

suočava, a koje donose sumnju u sebe samoga i nedostatak pouzdanja, već bih želio govoriti o tome kako imati posve posebnu vrstu pouzdanja – pouzdanja koje, kada je pravedno zasluženno, čini čuda u svim aspektima naših života, posebice u odnosu na naše samopoštovanje i na činjenicu kako gledamo budućnost. Kako bih to naglasio, ispričat ću vam priču.

Vrijednost osobne dostojnosti

Prije mnogo godina, davno prije nego sam pozvan kao vrhovni autoritet, sudjelovao sam na saboru mladih odraslih kao jedan od govornika. Sabor je završio sa sastankom svjedočanstva na kojem je jedan zgodni, mladi misionar povratnik iznio svoje svjedočanstvo. Izgledao je dobro, uredno i samouvjereno – upravo onako kako bi misionar povratnik trebao izgledati.

Kada je počeo govoriti, suze su potekle niz njegovo lice. Rekao je kako je zahvalan što može stajati usred skupine ovako krasnih mladih svetaca posljednjih dana i što se

osjeća dobro što vodi život onakav kakvog želi. No taj je osjećaj moguć jedino, rekao je, zbog iskustva koje je imao prije nekoliko godina, iskustvo koje je zauvijek oblikovalo njegov život.

Zatim je ispričao kako se osjećao nakon jednog izlaska nedugo nakon što je zaređen za starješinu u dobi od 18 godina. Nešto se na tom izlasku dogodilo na što nije bio ponosan. Nije želio ulaziti u detalje, niti je trebao činiti to u javnosti. Do dan danas ne znam suštinu tog događaja, no za njega je dovoljno značajan da je pogodio njegov duh i njegovo samopoštovanje.

Dok je neko vrijeme sjedio u autu na prilazu svoje kuće razmišljajući o stvarima i osjećajući istinsku tugu za što god se dogodilo, njegova majka nečlanica dotrčala je panično iz kuće ravno do njegovog auta. Brzo mu je rekla kako je njegov mlađi brat upravo pao kod kuće, udario glavom u nešto oštro i ima nekakav napad ili konvulzije. Otac nečlan odmah je pozvao hitnu pomoć, no trebalo je vremena da pomoć dođe.

Dok je neko vrijeme sjedio u autu na prilazu svoje kuće razmišljajući o stvarima i osjećajući istinsku tugu za što god se dogodilo, njegova majka nečlanica dotrčala je panično iz kuće ravno do njegovog auta.

»Dođi i učini nešto«, plakala je. »Ne činite li nešto u vašoj Crkvi u ovakvim trenucima? Imaš njihovo svećeništvo. Dođi i učini nešto.«

Njegova majka u to vrijeme nije znala mnogo o Crkvi, no znala je nešto o svećeničkim blagoslovima. Međutim, te noći kada je netko koga je istinski volio trebao njegovu vjeru i snagu, mladić nije mogao odgovoriti. Zbog osjećaja s kojima se trenutno hrvao i kompromisa koji je upravo napravio – što god to bilo – nije mogao doći pred Gospodina i tražiti blagoslov koji je bio potreban.

Istrčao je iz auta niz ulicu u kuću dostojnog starijeg muškarca s kojim se sprijateljio u odjelu otkako se dječak preobratio prije dvije ili tri godine. Objašnjenje je dano i njih su se dvojica vratili u kuću puno prije nego je došla hitna pomoć. Sretni završetak te priče kako je ispričano u tom svjedočanstvu jest da je stariji čovjek odmah dao ugodan, moćni svećenički blagoslov dajući mir i snagu ozlijeđenom djetetu dok nije došla medicinska pomoć. Nakon brzog transfera do bolnice i medicinskih pregleda utvrđeno je da nema trajnog oštećenja. Trenutak straha ove obitelji je prošao.

Zatim je misionar povratnik o kome danas govorim, rekao ovo: »Nitko tko se nije suočio s onim s čime sam se ja suočio nikada neće poznavati sram koji sam osjećao i tugu koju sam nosio jer se nisam osjećao dostojnim koristiti svećeništvo koje sam obnašao. To je sjećanje još bolnije jer se radilo o mom vlastitom mlađem bratu koji me je trebao i mojim

»Od te noći nikada nisam učinio ništa što bi me spriječilo otići Gospodinu s pouzdanjem i tražiti njegovu pomoć kada je potrebna,« rekao je.

roditeljima nečlanovima koji su se tako bojali i imali pravo od mene očekivati više. No, dok stojim pred vama ovdje danas, mogu vam obećati ovo«, rekao je. »Nisam savršen, no od te noći nikada nisam učinio ništa što bi me spriječilo otići Gospodinu s pouzdanjem i tražiti njegovu pomoć kada je potrebna. Osobna je dostojnost bitka na ovom svijetu u kojem živimo«, priznaje, »no to je i bitka u kojoj pobjeđujem. Osjetio sam prst osude jednom u svom životu i nemam namjeru osjetiti ga opet ako mogu učiniti nešto oko toga. I naravno«, zaključio je, »mogu činiti *sve* u svezi s time.«

Završio je svoje svjedočanstvo i sjeo. Još ga uvijek mogu zamisliti. Još uvijek si mogu predočiti okruženje u kojem smo bili. I još se uvijek mogu sjetiti potpune tišine koja je uslijedila nakon njegovih riječi dok su svi u prostoriji dobili priliku posegnuti dublje u svoju dušu, malo snažnije obećavajući da će živjeti prema moćnim riječima Gospodinovim:

»Krepost nek resi misli tvoje neprestance. *Tad će pouzdanje tvoje u nazočnost Božju ojačati*, a nauk svećeništva kapat će na dušu tvoju poput rose nebeske.

Duh će Sveti biti trajno društvo tvoje, a žezlo tvoje, žezlo pravednosti i istine« (NiS 121:45–46; kurziv dodan).

Imati Duha Božjeg

Dragi moji mladi prijatelji, imajte čudesan život. Mislite najbolje i nadajte se najboljem te imajte vjere u budućnost. Čudesan je život pred vama. Vaš vas Nebeski Otac voli. Ako učinite pogreške, možete se pokajati i mogu vam biti oprostene kao što su i tom mladiću. Imate sve za što treba živjeti, sve što treba planirati i sve u što treba vjerovati. Imati odobrenje svoje savjesti kada ste sami sa svojim sjećanjima omogućava vam osjetiti Duha Božjeg na vrlo osoban način. Želim da osjetite tog Duha, da uvijek osjećate to pouzdanje u nazočnost Gospodnju. Kreposne misli neka održavaju vaša djela čistima danas, sutra i zauvijek. ■

S domjenka mladih 31. prosinca 2006. godine

VRATA i PUT

Svećeničke uredbe i savezi stavljaju nas na put u vječni život i blagoslivljaju nas snagom koja nam je sada potrebna.

Mi svi tražimo vječni život, što znači da ćemo biti spašeni i uzdignuti na najvišu razinu celestijalnog kraljevstva gdje možemo živjeti u prisutnosti Nebeskog Oca kao obitelji.

Zajedno s vjerom u Isusa Krista i pokajanjem, uredbe i savezi svećeništva dopuštaju nam da dođemo na put koji vodi vječnom životu. Bez obzira kada ste došli na taj put ili gdje se sada nalazite na njemu – bilo da ste rođeni u Crkvi ili ste se obratili kasnije, bilo da ste aktivni cijeli svoj život ili se samo vraćate u aktivnost Crkve – možete napredovati zajedno dok se usredotočujete na vaše saveze i ono što možete učiniti da biste ih primili i obdržavali.

A važno je i znati da svećeničke uredbe i savezi ne nude samo obećanje slavne budućnosti. Oni, također, daju i snagu, utjehu i podršku koja nam je sada potrebna kako bismo slijedili put i ustrajali do kraja u pravednosti. ■

»Svećenička je ovlast u Crkvi ona koja omogućava svete uredbe i saveze koji vežu **obitelji u zajedništvo** i kvalificiraju svakoga od nas za **povratak**

Bogu Ocu i Isusu Kristu u celestijalno kraljevstvo. Te uredbe donose mir jer su savezi sklopljeni s Gospodinom.«

Starješina Quentin L. Cook iz Zbora dvanaestorice apostola, »Personal Peace: The Reward of Righteousness«, *Liahona*, svibanj 2013, 34.

PUT KOJI
VODI VJEČNOM
ŽIVOTU
(USTRAJATI DO
KRAJA)

Vidi 2. Nefi 31

KRŠTENJE

Sakrament –
tjedna obnova
krsnog saveza

DAR DUHA SVETOGA

BITNE UREDBE I SAVEZI
OBNAVLJANJE I JAČANJE UREDBI

Patrijarhalni blagoslovi – posebno pojedinačno vodstvo i obećani blagoslovi

DODJELJIVANJE SVEĆENIŠTVA I ZAREĐENJE (ZA MLADIĆE)

HRAMSKO PODARIVANJE

Blagoslovi za bolesne – pomoć i iscjeljenje

Očevi blagoslovi i drugi blagoslovi utjehe i savjeta – mir i vodstvo kada je potrebno

HRAMSKO PEČAĆENJE

POMAŽE NA PUTU

Sveta pisma – vodstvo i upute primljene kao dio saveza između Boga i njegovog naroda (vidi NiS 84:57)

Molitva – »[Učitelj] nam nudi savez da ga se 'uvijek sjećamo' i upozorenje 'da se uvijek molimo' tako da se uvijek možemo osloniti na njega, našu jedinu sigurnost« (predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik, »Always«, *Ensign*, Oct. 1999, 9).

Služba – ispunjavanje naših saveza služeći Bogu i njegovoj djeci, uključujući pozive, rad u obiteljskom rodoslovlju i rad u hramu, širenje evanđelja, cjelodnevna misionarska služba.

Pokajanje – sjećanje na naše saveze i približavanje Spasitelju kada zastranimo, ponekad uključujući i pomoć svećeničkih vođa.

»Ostanak na evanđeoskom putu saveza, zapovijedi i uredbi **štiti** nas i **priprema** da činimo Božja djela na ovom svijetu.«

Starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola, »Stand Strong in Holy Places«, *Liahona*, svibanj 2013, 49.

»Kada dostojno sudjelujete u uredbama svećeništva Gospodin će vam dati više **snage, mira i vječnu perspektivu.**«

Starješina Neil L. Andersen iz Zbora dvanaestorice apostola, »Power in the Priesthood«, *Liahona*, studeni 2013, 95.

VJEČNI ŽIVOT
(CELESTIJALNO KRALJEVSTVO S OBITELJI)

»Što činiti kada se pojavi tema u školi koja ide protiv evanđeoskih učenja, poput pobačaja?«

Postoji mnogo načina odgovoriti – ili ne – ovisno o situaciji. Prvo, razmislite što bi vam se moglo dogoditi ako nešto kažete ili ne kažete. Ako vaša šutnja uzrokuje da drugi misle kako se slažete s nečim za što znate da je pogrešno, možda ćete jednostavno naći način očitovati se o svom neslaganju. Ako mislite da bi vaši komentari uzrokovali prepirku, tada možete pronaći drugu priliku prokomentirati. Međutim, ako u svom razredu poštujete jedan drugoga i učitelj traži sudjelovanje, možete moliti za nadahnuće i tada objasniti svoja uvjerenja.

Možete se također unaprijed pripremiti ako znate da ćete u razredu raspravljati o nekoj određenoj temi. Osim Svetih pisama i govora sa sabora o temi, pogledajte i u *Odani vjeri, Evanđeoska načela* ili *Za snagu mladih*. Možete, također, vježbati objašnjenje teme na kućnoj obiteljskoj večeri. Kada ste spremni, razgovarajte sa svojim učiteljem ili vršnjacima.

Kako odgovarate važno je kao i *što* govorite. Budite obzirni i ne pokušavajte koristiti žargon Crkve. Vaši će se vršnjaci odmah pogubiti ako kažete: »Savjetnica Djevojaka u mom odjelu podučila me je da...«

Najvažnije je da znate što Crkva podučava i što vam Duh Sveti govori tako da ne budete prevareni pogreškama koje možda čujete ili pročitate na nastavi.

Zapamtite koga predstavljate

Kada ste suočeni s takvim situacijama, pokušajte upamtiti da drugi možda ne dijele iste osjećaje prema nekom pitanju poput vas. Nemojte biti naporni ili nasrtljivi, no nemojte se bojati braniti svoja uvjerenja. Upamtite da predstavljate Krista.

Madeline K., 16 godina, Wyoming, SAD

Budite pristojni

Mislim da bih trebala iznijeti svoja stajališta na pristojan način i istaknuti zašto vjerujem u njih. Ne mislim da i drugi trebaju dijeliti moja stajališta, no mislim da bi trebali znati što mislim o određenoj temi i razumjeti moje stajalište.

Sabrina S., 16 godina, Oregon, SAD

Budite obzirni

Važno je da se oglašimo, no također je važno i biti obziran prema uvjerenjima drugih. Nemojte se svađati. Svađa stvara neprijatelje i pomutnju. Ako se razgovor vodi oko ideje koja je protiv naše religije, ostanite mirni, usredotočeni i obzirni i nemojte prestati slušati Duha. Postoje stvari koje Bog čini, a koje mi ne razumijemo. Trebamo slušati njegovog Duha i učiti od njega.

Hannah M., 18 godina, Utah, SAD

Govorite o onome što Crkva uči

Pokušavam odgovoriti na takva pitanja najbolje što znam jer moji

prijatelji i učitelji ne znaju, osim ako im to ja kažem, koje je stajalište Crkve o takvoj temi. Čineći to, oni mogu steći saznanja, a vi duhovnu korist. Upamtite: »Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca Nebeskog« (Matej 5:16).

Joshua M., 16 godina, Manchester, Engleska

Pomognite drugima da razmišljaju o onome što je ispravno

Iskreno iznesite svoje osjećaje. O mnogim se temama u školi, poput pobačaja, puno raspravlja, stoga se nemojte sramiti govoriti. To je dobra prilika da pronosite evanđelje i mjerila u koja vjerujemo. Ako iznosite svoja uvjerenja, možete pomoći da ljudi razmišljaju o onome što je ispravno.

Madison R., 14 godina, Sjeverna Karolina

Ispraviti lažan nauk

Pripadamo Crkvi usredotočenoj na misionare u koje smo svi pozvani propovijedati, stoga, ne možemo dopustiti širenje lažnih nauka. U takvim situacijama moramo govoriti kako bismo ispravili svaki lažni nauk i pomogli ljudima da razumiju stajalište obnovljenog evanđelja o predmetu.

David M., 16 godina, Provincija Kasai-Occidental, Demokratska Republika Kongo

Znati stajalište Crkve

Bio sam na satu gdje se često raspravljalo o kontroverznim temama.

Prva je stvar poštovati uvjerenja drugih, kao što biste vi to očekivali od vaših prijatelja u razredu. Ako je tema u izravnom sukobu s Crkvom, osjećajte se slobodno izraziti svoje mišljenje. Ne morate spomenuti Crkvu u svom odgovoru. Međutim, budite sigurni da znate stajalište Crkve o takvim stvarima.

Joseph Z., 18 godina, Maryland, SAD

Izbjegavajte prepirke

Objasnila bih svoje mišljenje, braneći svoja načela i nauke Crkve, poštujući ideje drugih. Ne bih bila svadljiva, što bi odvelo Duha od mene, koji bi mogao utjecati na druge na pozitivan način.

Daiana V., 15 godina, Buenos Aires, Argentina

STAJATI ČVRSTO

»Naša je dužnost objasniti naš položaj razumom, prijateljskim uvjerenjem i ispravnim činjenicama.

Naša je dužnost zauzeti čvrst i nepokolebljiv stav o moralnim pitanjima današnjice i vječnim načelima evanđelja, i ne prepirati se s nijednim čovjekom ili organizacijom. Prepiranje diže zidove i stavlja prepreke. Ljubav otvara vrata.«

Starješina Marvin J. Ashton (1915–1994) iz Zbora dvanaestorice apostola, »No Time for Contention«, Ensign, svibanj 1978, 8.

PREDSTOJEĆE PITANJE

»Kako mogu sakupiti dovoljno hrabrosti da bih sa svojim biskupom razgovarao o problemima ili stvarima koje me zabrinjavaju?«

Pošaljite svoj odgovor i, ako želite, fotografiju visoke rezolucije do 15. svibnja 2014. na liahona@ldschurch.org ili poštom (vidi adresu na 3. stranici).

Odgovori će možda biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće.

Sljedeće informacije i dopuštenja moraju biti uključena u vaš odgovor: (1) ime i prezime, (2) datum rođenja, (3) odjel ili ogranak, (4) okol ili okrug, (5) vaše pisano dopuštenje ili, ako imate ispod 18 godina, dopuštenje roditelja (prihvatit će se i elektronička pošta) za objavljivanje vašeg odgovora i fotografije.

NEDJELJNE LEKCIJE

Tema ovog mjeseca:
Otpad i obnova

TOČNO ili NETOČNO?

Ponekad je razlikovati istinu od greške teško, ali nam je naš Nebeski Otac dao moćne darove kako bi nam pomogao razlikovati Božje istine od Sotoninih laži.

David A. Edwards

Crkveni časopisi

Ako ste ikada napravili test s pitanjima čiji je odgovor točno ili netočno, znate da je ponekad teško uočiti netočnosti. Isto tako, u velikim pitanjima vjere, uvjerenja i svakodnevnog života, iako je iznimno važno znati razlikovati istinito od neistinitog, to nije uvijek lako.

Ipak, ne moramo se bojati kao da nepripremljeni izlazimo na ispit. Naš Nebeski Otac nas je blagoslovio s mnogo darova kako bi nam pomogao prepoznati njegove istine i protivnikove laži.

Različite vrste neistina

Prvo, da pojasnim poantu, evo mali kviz za vas s odgovorima točno ili netočno:

1

Mjesec je zelen.

TOČNO

NETOČNO

Neil Armstrong, astronaut Apolloa 12 i prva osoba koja je hodala mjesecom, rekao je da je taj događaj bio »veliki skok za čovječanstvo«.

TOČNO NETOČNO

2

3

Nacionalna uprava za aeronautiku i svemir (NASA) nije mogla 1969. napraviti program odlaska na Mars pa su morali ići na mjesec.

TOČNO NETOČNO

Solarni vjetrovi, radijacija, kozmičke zrake i druge prepreke učinile bi slijetanje na mjesec s posadom nemogućim, a još k tome fotografije izgledaju izmijenjene i priče svjedoka se razlikuju u nekim detaljima, pa je vlada Sjedinjenih Država morala odglumiti čitavu stvar.

TOČNO NETOČNO

4

Suvremene laži

Kada se radi o stvarima koje utječu na vaše misli, vjerovanja, izbore i ponašanje – stvari koje mogu imati vječne posljedice – važno je paziti na razne neistine, budući da će Sotona, »[otac] laži« (2. Nefi 9:9), koristiti sve načine da nas zavara. Evo nekoliko primjera kako on to danas čini, kao i primjera kako možemo odgovoriti s istinom.

Odgovor na svako pitanje je *Netočno*, a ova pitanja predstavljaju neke osnovne vrste netočnosti koje ćete vjerojatno susresti.

Pitanje 1 je *jednostavna neistina*, jasna pogreška. Pitanje 2 je *djelomična istina*, što je nezgodno, budući da spaja jednu ili više istina s neistinom (to je bio Apollo 11, ne Apollo 12 – uhvatio sam vas!). Pitanje 3 sadrži *lažnu dihotomiju*, dakle situaciju gdje su prikazane samo dvije moguće opcije koje u stvarnosti nisu jedine (NASA je mogla odabrati ne ići nigdje, na primjer). Pitanje 4 je »*logičan*« *argument*, koji natrpava dokaze koji zvuče razumno, ali su često lažni kako bi doveli do određenog pogrešnog zaključka.

Jednostavna neistina

Netočna ideja:

Pornografija je normalna i nikome ne šteti.

Kamo vodi (velika laž):

Idite i gledajte pornografiju.

Istina:

Pornografija iskrivljuje naš pogled na seksualnost, može stvoriti ovisnost, duboko nas duševno povrijediti i uništiti odnose.

Djelomična istina

Netočna ideja:

Svaka je osoba jedinstvena i može živjeti po svom izboru, pa je stoga kako se osjećate i kako se izražavate najvažnija stvar u vašem životu.

Kamo vodi (velika laž):

Ne smijete dozvoliti Bogu ili Crkvi da vam govori kako živjeti, zato idite i radite stvari koje želite ako se zbog njih dobro osjećate.

Istina:

Svatko od nas je jedinstveno dijete Nebeskog Oca, koji želi da postanemo najbolji i da postanemo poput njega. Poslušnost njegovim zapovijedima nam pomaže dobiti krajnju radost.

Kako znati istinu

Odakle dolazi potpuniji pogled na istinu? Kako smo u stanju vidjeti kroz neistine? Ovdje su neki od moćnih darova koje nam je Nebeski Otac dao kako bismo razlikovali istinu od laži.

- **Svjetlo Kristovo.** »Svjetlo Kristovo... potiče sve razumne pojedince diljem zemlje da razlikuju istinu od greške, ispravno od krivog. Ono aktivira vašu savjest.«¹
- **Duh Sveti.** »Duh istine, uvest će vas u svu istinu« (Ivan 16:13).
- **Sveta pisma.** »Bog koristi Sveta pisma kako bi ispravio pogrešno razmišljanje, lažne predaje i grijeh s njegovim razornim učincima.«² Mormonova knjiga je posebno važna po tom pitanju jer ona »razotkriva Kristove neprijatelje. Postiđuje lažne nauke i smiruje sukobe (vidi 2. Nefi 3:12).«³
- **Suvremeni proroci.** »[Prorokovala] je odgovornost pokazati Božju volju i pravu osobnost čovječanstva... Prorok osuđuje grijeh i naviješta njegove posljedice.«⁴
- **Obrazovanje.** »Svetac... traži znanje kroz učenje, ali i kroz vjeru. Obrazovanje... omogućuje razabiranje istine od greške, posebno kroz proučavanje Svetih pisama (vidi NiS 88:118).«⁵

Lažna dihotomija
(samo dva izbora)

Netočna ideja:

Crkva propovijeda protiv određenih životnih stilova; zato je ona netolerantna i mrzi ljude – nije puna prihvaćanja i ljubavi.

Kamo vodi (velika laž):

Budući da je Crkva netolerantna i puna mržnje, zaslužuje biti kritizirana, ismijavana i osuđivana, pa stoga prestanite povezivati se s njom.

Istina:

Ne prihvaćati tuđi životni stil ne znači mržnju i netoleranciju. Možemo pokazati sućut, poštovanje i dobrotu svima – uključujući ljude čiji životni stilovi idu suprotno Božjim zakonima – dok ostajemo na putu Božjih zapovijedi.

»Logičan« argument

Netočna ideja:

Neke stvari u Mormonovoj knjizi su pobijene trenutnim znanstvenim dokazima, a priče o njezinom prijevodu nisu dosljedne pa je stoga Joseph Smith morao sve to izmisliti ili od negdje prepisati.

Kamo vodi (velika laž):

Mormonova knjiga nije istinita i Joseph Smith nije prorok, stoga se prestanite povezivati s Crkvom.

Istina:

Znanost potvrđuje mnoge stvari u Mormonovoj knjizi, a »dokazi« protiv toga su puni mana. Ali najvažniji dokaz tome je svjedočanstvo Duha koje vam kaže da je istinita i da je Joseph Smith pravi prorok.

Iako nije uvijek lako odgovoriti *Točno* ili *Netočno* kada smo suočeni s različitim idejama, darovi Nebeskog Oca nam mogu pomoći proći te kušnje. ■

NAPOMENE

1. Richard G. Scott, »Peace of Conscience and Peace of Mind«, *Liahona*, studeni 2004, 15.
2. D. Todd Christofferson, »The Blessing of Scripture«, *Liahona*, svibanj 2010, 33–34.
3. Ezra Taft Benson (1899–1994), »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, svibanj 1975, 64.
4. Guide to the Scriptures, »Prophet«, scriptures.lds.org.
5. Russell M. Nelson, »Thus Shall My Church Be Called«, *Ensign*, svibanj 1990, 16.

PRIDRUŽITE SE RASPRAVI

Stvari za razmišljanje za nedjelju

- Kako je Nebeski Otac pomogao vama prepoznati istinu?
- Kako se možete boriti protiv grešaka?
- Kako možete potaknuti druge da pronađu istinu?

Stvari koje biste vi mogli napraviti

- U Crkvi, ispričajte o tome kako ste počeli vjerovati da je obnovljeno evanđelje istinito.
- Na društvenim mrežama, iznesite istinu i način kako ste spoznali tu istinu.

starješina Enrique R. Falabella
iz Sedamdesetorice

»Pa to je tako lako, djede!«

»Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za mene« (Ivan 5:39).

Volim Mormonovu knjigu i svoga Spasitelja, Isusa Krista. Jednog sam dana pitao svoju unuku Raquel što misli o postavljanju cilja čitanja Mormonove knjige. Raquel joj je nedavno naučila kako čitati.

»Ali djede,« rekla je, »to je tako teško. To je velika knjiga.«

Zatim sam ju zamolio da mi pročita jednu stranicu. Uzeo sam štopericu i mjerio joj vrijeme. Trebalo joj je samo tri minute za pročitati stranicu.

Mi čitamo Mormonovu knjigu na španjolskom, a španjolska verzija Mormonove knjige ima 642 stranice. Rekao sam joj da bi joj trebalo 1926 minute za pročitati čitavu knjigu.

To ju je moglo još više uplašiti pa sam podijelio taj broj sa 60 minuta. Rekao sam joj da bi joj trebalo samo 32 sata za pročitati knjigu. To bi bilo manje od dana i pol!

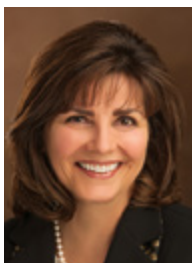
Potom mi je rekla: »Pa to je tako lako, djede!«

Raquel, njezinom bratu Estebanu i našoj ostaloj unučadi trebalo je malo više vremena za pročitati Mormonovu knjigu. To je zato jer kada čitamo, trebamo vremena za molitvu i razmišljanje o tome što smo pročitali.

Upravo poput Raquel i Estebana, mi možemo naučiti voljeti Sveta pisma. Tada će svatko od nas uzviknuti: »Kako su slatke npecu mom riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim!« (Psalmi 119:103). ■

Iz obraćanja na Općem saboru u travnju 2013.

Carole M. Stephens

prva savjetnica
u vrhovnom
predsjedništvu
Potpornog društva

PORTEROVO

Kada je moj svekar preminuo naša se obitelj okupila i dočekala prijatelje koji su došli izraziti svoju sućut. Tijekom cijele večeri, dok sam provodila vrijeme s obitelji i prijateljima, često bih primijetila kako naš desetogodišnji unuk Porter stoji uz moju svekrvu – svoju bakicu. Ponekad bi stajao iza nje, pazeći na nju. Jednom sam primijetila da su se držali ruku pod ruku. Gledala sam ga kako ju mazi po ruci, nježno je grli i stoji uz nju.

Nekoliko dana nakon tog iskustva nisam mogla izbaciti taj prizor iz glave. Osjetila sam potrebu poslati Porteru e-poštu. Rekla sam mu što sam vidjela i osjetila. Podsjetila sam Portera na **saveze** koje je sklopio kada je kršten, citirajući Almine riječi iz 18. poglavlja *Mosije*:

»I evo, kako vi želite pristupiti u ovčinjak Božji, i zvati se narodom njegovim, i voljni ste ponijeti bremena jedan drugome da bi bila laka.

Da, voljni ste plakati s onima koji plaču, da, i tješiti one kojima je utjeha potrebna, da, i stati kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu, i na svakome mjestu gdje se možda nađete i to do smrti... da imadnete život vječni...

Ako li je to želja srdaca vaših, što imate protiv toga da budete kršteni u ime Gospodnje za svjedočanstvo pred njim da sklopite **savez** s njime da ćete mu služiti i obdržavati zapovijedi njegove, te on uzmogne

OBEĆANJE

Savez je obećanje između vas i Nebeskog Oca.

obilno na vas izliti svoga Duha« (stihovi 8–10).

Objasnila sam Porteru kako je Alma naučavao da oni koji žele biti kršteni trebaju biti voljni služiti Bogu služeći drugima – cijeli svoj život! Rekla sam: »Ne znam jesi li to uvidio, no ono što si učinio za bakicu, način na koji si iskazao ljubav i brigu za nju, bilo je obdržavanje tvojih **saveza**. Obdržavamo svoje **saveze** svakog dana kada smo ljubazni, iskazujemo ljubav i brinemo se jedni za druge. Samo sam htjela da znaš

da sam ponosna na tebe što obdržavaš **saveze**! Kada obdržavaš **saveze** koje si sklopio prilikom krštenja, bit ćeš pripremljen da budeš zaređen u svećeništvo. Ovaj dodatni **savez** dat će ti više prilika da blagosloviš druge i služiš im te će ti pomoći pripremiti se za **saveze** koje ćeš sklopiti u hramu. Hvala ti što si mi tako dobar primjer! Hvala ti što mi pokazuješ kako izgleda biti **obdržavatelj** saveza!«

Porter je odgovorio: »Bako, hvala ti na poruci. Uvijek kada sam grlio

bakicu nisam znao da sam obdržavao svoje **saveze**, ali sam osjetio toplinu u svojem srcu i zaista sam se dobro osjećao. Znao sam da je Duh Sveti u mojem srcu.«

I ja sam osjetila toplinu u svojem srcu kada sam shvatila da je Porter povezo obdržavanje svojih **saveza** s obećanjem da »Duh [Nebeskog Oca] uvijek bude s [njim]« [NiS 20:77]. To je obećanje omogućeno primanjem dara Duha Svetoga. ■

Iz »Imamo sjajan razlog radovati se«, Liahona, studeni 2013, 115–116.

BUDITE ODRŽAVATELJI SAVEZA!

Kada budem kršten, obećavam da ću...

pokazivati ljubav i dobrotu,
tješiti one koji su tužni,
obdržavati zapovijedi Nebeskog Oca,
i drugima govoriti o Nebeskom Ocu.

Zauzvrat, Nebeski Otac mi obećava...

da ću uvijek imati Duha Svetog!

Potpis:

Naučite više o temi Male škole za ovaj mjesec!

Obitelj je u središtu nauma Nebeskog Oca

Jan Taylor

Misha je voljela graditi tornjeve od blokova, ali bi ponekad bila ljuta kada bi toranj pao i raspao se po podu. Onda je naučila tajnu. Kad je koristila više blokova na dnu tornja, to je davalo tornju jači temelj. Trebalo je vježbe i strpljenja, ali uskoro je mogla graditi tornjeve koji nisu tako lako padali.

Kao što je Misha naučila graditi čvršće tornjeve, mi možemo naučiti graditi čvršću obitelj. Obitelji su važan dio nauma Nebeskog Oca za nas. Prije nego smo se rodili, živjeli smo kao duhovni sinovi i kćeri Nebeskog Oca. Kad je došlo

vrijeme za naš dolazak na zemlju, on nam je namijenio dolazak u obitelj. On želi da nas naše obitelji štite, uče i pomognu vratiti nas njemu.

Mi se možemo potruditi da svojoj obitelji damo jači temelj. Možemo vježbati služenje i pomaganje jedni drugima. Možemo slušati i blago govoriti jedni drugima. Možemo zajedno moliti i proučavati Sveta pisma. Možemo zajedno raditi i provoditi vrijeme rađajući ono što nas veseli. Uz vježbu i strpljenje, mi možemo izgraditi jaču obitelj. ■

PJESMA I SVETA PISMA

- »Obitelj može vječna nam biti«, (*Dječja pjesmarica, 62*)
- Luka 6:47–49

IDEJE ZA OBITELJSKI RAZGOVOR

Kao obitelj, možete pročitati Luka 6:47–49. Zatim možete razgovarati čemu nas uče stihovi o obitelji. Kako su u vašoj obitelji članovi pomogli jedni drugima u teškim trenucima? Kako možete izgraditi još jači temelj?

Obiteljska molitva

Zajednička večera

Kućna obiteljska večer

Zajedničko igranje

Obiteljsko proučavanje
Svetih pisama

Posjećivanje bolesnih

Pisanje pisma misionaru

Učenje priča o našim precima

OSNAŽITI SVOJU OBITELJ

Možeš napraviti plakat za pomoć
tvojoj obitelji da ojača!

- Uz pomoć odrasle osobe, izreži pravokutnike. Zalijepi na komad papira one koji pokazuju stvari koje tvoja obitelj već radi. Ti će pravokutnici predstavljati temelj tvoje obitelji.
- Odaberi drugi pravokutnik koji pokazuje nešto što bi tvoja obitelj voljela raditi ili bi voljela raditi bolje. Nakon što ostvarite taj cilj, dodaj ga tvojem tornju. Stavi plakat na mjesto gdje ga svi mogu vidjeti i nastavi dodavati pravokutnike kako bi tvoja obitelj postala snažnija!

Napiši vlastite ideje na prazne pravokutnike.

Krštenje je početna točka našeg putovanja stopama učeništva.

President Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu
S Općeg sabora u listopadu 2013.

starješina
Terence M. Vinson
iz Sedamdesetorice

Koje su to stvari koje su vam teške?
.....

Kako možete tražiti pomoć Nebeskog Oca u teškim stvarima?
.....

Od koga još možete tražiti pomoć?
.....

Pomicanje stijene

Dječak je pokušao izravnati zemljište iza svoje kuće kako bi se tamo mogao igrati sa svojim autićima. Tamo je bila velika stijena koja mu je priječila posao. Dječak ju je gurao i vukao svom svojom snagom. Ali bez obzira koliko se trudio, stijena se nije micala.

Otac ga je neko vrijeme promatrao.

Zatim mu je prišao i rekao: »Trebaš iskoristiti svu svoju snagu da pomakneš ovako veliku stijenu.«

Dječak je odgovorio: »Iskoristio sam svu svoju snagu!«

Otac ga je ispravio: »Ne, nisi. Još ti ja nisam pomogao!«

Njih su se dvojica sagnuli i zajedno lako pomaknuli stijenu.

Gospodin želi da se oslonimo na njega u rješavanju svojih problema. Tada možemo osjećati njegovu ljubav trajnije, jače, jasnije i osobnije. Postajemo sjedinjeni s njim i možemo postati poput njega. ■

Iz »Drawing Closer to God«, Liahona, studeni 2013, 105.

Ja sam Dria i dolazim s Filipina

*Mabuhay, Kaibigan!**

Iz intervjuja Amie Jane Leavitt

Jeste li ikad sanjali o životu na otoku? Ovo je Alejandria, ali njezina obitelj i prijatelji ju zovu Dria. Ona živi na otoku Cebu na Filipinima sa svojom majkom, ocem i dvije sestre. Ima i starijeg brata, ali on je umro prije nego što se Dria rodila. »Znam da je on još uvijek dio naše obitelji, i jednog ću ga dana vidjeti jer obitelji su zauvijek«, kaže ona. ■

**»Zdravo, prijatelji!« na tagaloškom.*

Jedna od mojih najdražih stvari je plesati. Ja sam baletna plesačica. Sljedeće godine se nadam doći na iduću razinu, koja je pointe. To znači da ću nositi posebne baletne cipelice koje mi pomažu plesati na prstima.

Filipini imaju preko 7.000 otoka i zato ima puno lijepih mjesta za posjetiti. Naš je dom blizu obale, a ja se volim igrati u oceanu. Jedna od mojih najdražih stvari je plivati. Čak sam naučila kako!

Volim ići na druge plaže sa svojom obitelji. Jednom smo otišli na Palawan – otok s najvećom podzemnom rijekom na svijetu. Otišla sam tamo roniti s opremom za ronjenje i gledala šarene ribe.

Jednog dana u školi neki su prijatelji u razredu rekli da mormoni ne vjeruju u Boga. Ja sam im rekla da vjerujemo. Sljedeći dan donijela sam im kartice koje su na prednjoj strani imale sliku Isusa, a na poleđini Članke vjere. Kada su moji prijatelji vidjeli sliku i pročitali naša vjerovanja bili su sretni spoznati da vjerujemo u Boga.

VOLIM VIDJETI HRAM

Sretni smo što živimo tako blizu hramu Cebu City Filipini. Bila sam na razgledavanju hrama s obitelji prije posvećenja. To je tako lijepo, spokojno mjesto. Zahvalna sam što zbog naših hramova moja obitelj može biti zajedno zauvijek.

SPREMNI ZA POKRET!

Drijina torba je spremjena s nekima od njezinih najdražih stvari. Koje bi od ovih stvari ti stavio u svoju torbu?

Razmišljati o Isusu

Mabel Jones Gabbott

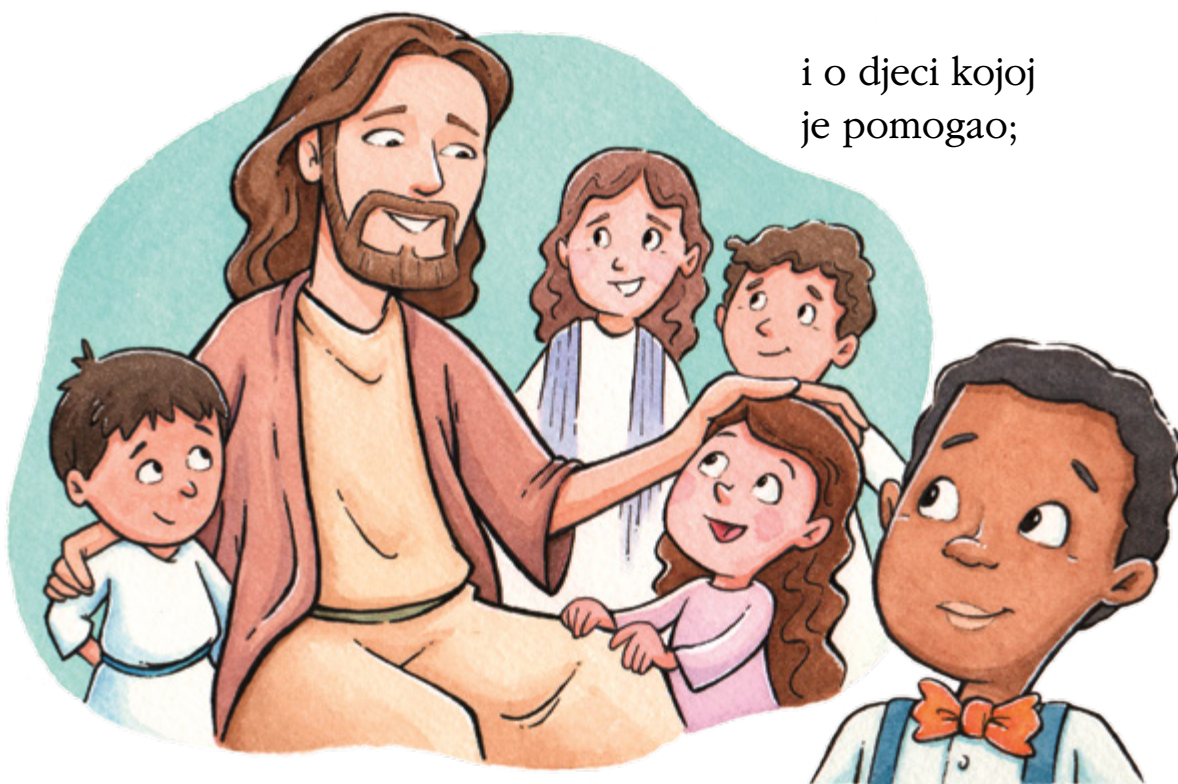

Ja mirno ću sjedit' u ovaj čas
o Isusu mislit' što spasi sve nas,
o svemu što propati nudeć' nam spas:
za mir i tišinu sad pravi je čas.

Mislim na put koji
je prošao,

i o djeci kojoj
je pomogao;

Zato nije teško sjediti ravno,
slušati zorno i posve mirno.
To nije teško, iako sam mlad,
jer misliti na Isusa uopće nije teško. ■

POSEBNO VRIJEME ZA RAZMIŠLJANJE O ISUSU KRISTU

Sakramentalni je sastanak posebno vrijeme za mirno sjedenje i razmišljanje o Spasitelju.

Isus je kršten u rijeci Jordan.

Isus je iscjeljivao ljude.

Isus je volio djecu.

Isus je patio i umro za nas.

Isus je ponovno ustao na uskrsnje jutro.

Zbog Isusa ćemo i mi ponovno živjeti!

Ovdje
nactajte
sebe ili
naljepite
svoju sliku.

PRONALAZENJE NADE U BUDUĆNOSTI

Stan Pugsley

Moja žena i ja smo 12. rujna 2001. nemirno čekali u bolnici u Tucsonu, u Arizoni, SAD, da nam prođu sati do rođenja našeg sina. S našeg televizora i sa svakog televizora u bolnici bombardirali su nas slikama prizora New York Cityja prethodnog dana – slikama dva tornja koji su nekoć krasili nebo tog grada, kako padaju u ruševine i prašinu. Slike, prenošene satima, ostavile su nas s osjećajem očaja. Činilo se kao najgore moguće vrijeme za donijeti dijete na svijet – svijet koji se činio tako mračan i prijeteći.

Rano sljedećeg jutra rođen je naš sin. Dok sam držao naše djetešce, razmatrao sam razorne događaje proteklih nekoliko dana, događaje koji su me natjerali da razmišljam o požarima u nacionalnom parku Yellowstone 1988. Požari su uništili skoro 800.000 jutara (323.750 ha) šume. Činilo se kao potpuno uništenje parka. Vijesti su pokazivale samo sprženu zemlju i debeli crni oblak na nebu. Nikakva količina ljudskog truda nije mogla vratiti što je izgubljeno. Činilo se kao da ni neumorna regeneracija i snaga prirode nije premac razornoj moći vatre.

Isti vjetar koji puše i prijeti da će nas nadvladati također sije sjeme promjene i rasta.

Ipak idućeg proljeća dogodilo se tiho čudo – male biljke i cvijeće počeli su prodirati kroz spaljenu zemlju. Postupno, sve više i više cvijeća i grmlja i drveća počelo je cvjetati. Ponovno rađanje parka bilo je polagano i ispunjeno malim, veličanstvenim detaljima, a tijekom vremena rezultati su postali dramatični.

U trenucima straha koji su nas obuzimaju u slučajevima kao što je bio požar u Yellowstoneu, kada su naša vjera i nada na samom rubu, moramo zapamtiti da postoji jedan tihi, nepomičan temelj ispod nas, puno moćniji od bilo koje zle sile koju ćemo sresti. Helaman objašnjava da je taj temelj »na stijeni – Otkupitelju našem koji je Krist, Sin Božji«. Ako se vežemo za njega, onda »đavao, kad pošalje svoje snažne vjetrove, da, svoje strijele u vihoru, da, kad sav grad njegov i snažna oluja udari na vas, ne uzmogne imati nikakve moći nad vama da vas povuče u ponor bijede i beskrajna jada, zbog stijene na kojoj ste sazdani, koja je temelj pouzdan, temelj na kojem ljudi ne padaju ako na njem grade« (Helaman 5:12).

Kad smo suočeni s podivljalim silama zla i kušnje u svijetu, možda ćemo pomisliti da je mali i jednostavan utjecaj evanđelja nadmašen i nadjačan. Možda ćemo osjetiti sumnju i očaj dok beznadno čekamo da se sve krivo ispravi, da se bol ublaži, a pitanja odgovore. Ali ti isti vjetrovi koji nas udaraju siju sjeme promjene i rasta, a ogromna moć evanđelja radi tiho na tlu zemaljskog postojanja, pripremajući tisuće malog sjemenja nade i života. ■

Autor živi u Arizoni, SAD.

LUSTRACIJA: ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter je zaradio svoju nagradu **Eagle Scout** (najviša nagrada za uspjeh u programu za mladiće) kad je imao 15 godina. Bio je fasciniran **rodoslovljem** i često je provodio vrijeme pretražujući rodoslovnu knjižnicu Crkve ili posjećujući obitelj. Dok je služio kao apostol, pomogao je odabrati lokaciju **centra Brigham Young University Jerusalem**. Kao predsjednik Crkve, poticao je članove da često idu u hramove i posvetio je **hram Bountiful Utah** manje od dva mjeseca prije svoje smrti.

Također u ovom izdanju

ZA MLADE ODRASLE OSOBE

Bude li oko vaš uprto jedino na

slavu moju

Mlade odrasle osobe diljem svijeta odgovaraju što znači slijediti primjer Spasitelja i živjeti čedno.

str. 40

ZA MLADE

Je li mjesec zelen? Je li slijetanje na mjesec bilo lažno? Pogledajte ovaj kviz i naučite razlikovati Božju istinu od Sotoninih laži.

TOČNO *ili* NETOČNO

str. 64

ZA DJECU

»Pa to je tako lako, djede!«

Bi li vas iznenadilo kada biste doznali da možete pročitati čitavu Mormonovu knjigu u dan i pol?

str. 67

